

Přírodní památka

BAVOROVSKÁ STRÁŇ

Plán péče

2012-2016

OBSAH

1. Základní identifikační a popisné údaje	str.4
1.1 Evidenční kód ZCHÚ, kategorie, název a kategorie IUCN	str.4
1.2 Platný právní předpis o vyhlášení ZCHÚ	str.4
1.3 Územně-správní členění, překryv s jinými chráněnými územími	str.4
1.4 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí	str.5
1.5 Výměra území a jeho ochranného pásma	str.6
1.6 Hlavní předmět ochrany	str.6
1.6.1 Předmět ochrany podle zřizovacího předpisu	str.6
1.6.2 Hlavní předmět ochrany – současný stav	str.7
A. společenstva	str.7
B. druhy	str.8
1.7 Dlouhodobý cíl péče	str.9
2. Rozbor stavu ZCHÚ s ohledem na předmět ochrany	str.10
2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů	str.10
Stručný popis území	str.10
Terénní poměry	str.10
Klimatické poměry	str.11
Geologické a půdní poměry	str.11
Hydrologické a hydrogeologické poměry	str.12
Fytcenologie, fyto geografie a biogeografie	str.12
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti	str.13
Stručný pohled na historii širšího území	str.13
Historický stav lokality Přírodní památky	str.15
Vlivy na lokalitu v minulosti	str.15
a) ochrana přírody	str.15
b) lesní hospodaření	str.16
c) zemědělské hospodaření	str.16
d) rybníkářství	str.16
e-h) myslivost, rybářství, rekreace a sport, těžba nerostných surovin	str.16
i) jiné způsoby využívání	str.16
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy	str.17
2.4 Škodlivé vlivy a ohrožení území v současnosti	str.17
a) Lesní hospodářství	str.17
b) Zemědělské hospodaření	str.17
c-g) Jiné způsoby využívání	str.17
Potencionální vlivy a ohrožení	str.17
2.5 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch	str.18
2.5.1 Základní údaje o lesích	str.21
Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů	str.22
Porovnání přirozené a současné skladby lesa	str.23
2.5.2 Základní údaje o nelesních pozemcích	str.23
2.6 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních zásahů v území, závěry pro další postup	str.29
2.7 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize	str.30
3. Plán zásahů a opatření	str.31
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ	str.31
3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání	str.31
a) Péče o lesy	str.31
b) Péče o nelesní pozemky	str.33
c) Péče o rostliny	str.34
d) Péče o houby	str.35
e) Péče o živočichy	str.36
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch	str.37
a) Lesy	str.37
b) Nelesní pozemky	str.36
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma, návrh zásahů, přehled činností	str.40
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu	str.42
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území	str.42
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností	str.42
3.6 Návrhy na vzdělávací využití území	str.42
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum území a monitoring	str.42
4. Závěrečné údaje	str.43
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené OOP podle jednotlivých zásahů	str.43
4.2 Použité podklady a zdroje informací	str.43
4.3 Seznam mapových listů	str.43
4.4 Seznam zjištěných druhů rostlin	str.44
4.5 Plán péče zpracoval	str.45

Mapové přílohy:

Přílohy I:

Základní mapa 1:10 000

Státní mapa 1:5 000

Turistická mapa

Ortofotomapy jarní a letní

Zákres hranice v ortofotomapě

Mülerovo mapování 1720

I.vojenské mapování 1764

II. vojenské mapování 1843

III. vojenské mapování 1877

stabilní katastr 1837

mapa KN

mapa PK

Přílohy II:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ

Výpis z evidence nemovitostí

Přehled vlastníků dle PK

Informace o parcelách ZE

Přílohy III:

Mapa dílčích ploch v mapě KN

Mapa dílčích ploch v ortofotomapě

Lesnická mapa typologická - původní

Lesnická mapa typologická – návrh

Geologická mapa

Tabulky v textu:

Parcelní vymezení území a OP	str.5
Přehled výměr území a OP	str.6
Hlavní předmět ochrany - společenstva	str.7
Hlavní předmět ochrany - botanika	str.8
Klimatické charakteristiky	str.11
Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.	str.13
Přehled biotopů	str.18
Přehled a popis vegetace podle zastoupených společenstev	str.19
Údaje o lesích	str.21
Popis lesních porostů podle porostních skupin	str.22
Lesní typ a přirozená skladba	str.23
Porovnání přirozené a současné skladby lesa	str.23
Popis vegetace podle dílčích ploch	str.24-28
Rámcová směrnice péče o les podle SLT	str.32
Rámcová směrnice péče o nelesní pozemky	str.33
Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch - lesy	str.37
Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch - nelesy	str.38
Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v OP	str.41
Předpokládané orientační náklady hrazené OOP podle jednotlivých zásahů	str.43
Seznam zjištěných druhů bylin	str.44

1. Základní identifikační a popisné údaje

1.1 Evidenční kód ZCHÚ, kategorie, název a kategorie IUCN

Evidenční kód:	1825
Kategorie ZCHÚ:	Přírodní památka
Kategorie IUCN:	kategorie IV – řízená rezervace - území pro management stanovišť/druhů: chráněná území zřizovaná převážně pro účely ochrany, prováděné cestou managementových zásahů.

1.2 Platný právní předpis o vyhlášení ZCHÚ

Vydal:	Okresní úřad Strakonice
Číslo:	Nařízení č.6/96 o zřízení přírodní památky "Bavorovská stráň"
Dne:	5.3.1996

1.3 Územně-správní členění, překryv s jinými chráněnými územími

Kraj:	CZ031 - Jihočeský
Obec s rozšířenou působností třetího stupně:	3117 - Vodňany
Obec s pověřeným obecním úřadem:	31171 - Vodňany
Obec:	550809 - Bavorov
Katastrální území:	601179 - Bavorov

Národní park:	-
Chráněná krajinná oblast:	-
Jiný typ chráněného území:	-

Natura 2000

Ptačí oblast:	-
Evropsky významná lokalita:	-

Přílohy I:

Základní mapa 1:10 000
Státní mapa 1:5 000
Turistická mapa
Ortofotomapy jarní a letní
Zákres hranice ve ortofotomapě
Mulerovo mapování 1720
I. vojenské mapování 1764
II. vojenské mapování 1843
III. vojenské mapování 1877
stabilní katastr 1837
mapa KN
mapa PK

1.4 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

Parcelní vymezení území a ochranného pásma

Katastrální území: 601179 - Bavorov

Číslo parcely dle KN	Č. parcely dle PK	Druh pozemku dle KN	Způsob využití pozemku dle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková dle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)	Výměra parcely v OP (m ²)
304/1	(305/1)	orná půda	orná půda	není zapsána	66 382	690	28388
327/2	(306)	TTP	TTP	není zapsána	3 392	270	3122
327/3	(307)	TTP	TTP	není zapsána	1 894	1857	37
320/1	(320)	lesní pozemek	lesní pozemek	není zapsána	4 337	3312	1024
362/1	(305/2,321,322, 317,379)	orná půda	orná půda	není zapsána	212 298	169	12942
304/2		orná půda	orná půda	není zapsána	1122	1078	46
548/1		ostatní plocha	nepločná půda	není zapsána	3185	358	412
320/2		lesní pozemek	lesní pozemek	není zapsána	330	4	278
Celkem:						7738	46 248

Přehled vlastníků dle PK je uveden v příloze č. II.

Vymezení hranic PP v Plánu péče je převzato dle zaměření aktuálních hranic chráněného biotopu v terénu (fy Gefos, 2006). Vymezení zahrnuje pozemky evidenčně vedené jako trvalá louka a les, okrajově zasahují i pozemky evidované jako orná půda a ostatní plocha. V aktuálním stavu mají pozemky charakter trvalé louky a lesa, okrajově nelesní dřevinné zeleně (křovin). Plocha ZCHÚ v rámci zaměřené hranice činí 7 738 m². Vzhledem k nesouladu skutečné terénní hranice cenných biotopů a parcelních hranic, místy by byla vhodná úprava evidence podle aktuálního stavu v terénu tak, aby chráněné území v zaměřené vyhlášené hranici tvořily dvě celé parcely (lesní pozemek, trvalá louka).

Ochranné pásmo PP je v současnosti vyhlášeno Nařízením OkÚ Strakonice 6/96 a tvoří jej přilehlé pozemky dle starší evidence převážně evidované jako orná půda, v aktuálním stavu již zatravněné a využívané zčásti jako trvalá louka, zčásti bez využití (zamokřená plocha, skupinová nelesní zeleň). Ochranné pásmo je vyhlášeno v orientační rozloze 21 537 m². V plánu péče je navrženo OP s menšími úpravami tak, aby zahrnulo přilehlé pozemky luk, a to:

- ve svahu nad lokalitou v šířce cca 50 m s úpravou dle starší pozemkové hranice v aktuálně zatravněné orné půdě s cílem sanovat a stabilizovat území, odkud dochází k periodickému přítoku vody do lokality
- v nivě pod lokalitou (v šířce cca 40-110m) v aktuálně zatravněném pozemku, s cílem stabilizovat navazující porosty aluviálních luk v trase bývalého říčního zaniklého koryta s projektovanými revitalizačními opatřeními v neobhospodařovaných mokřadních plochách (tvorba tůní)
- na SV lokality podél hranice PP se zahrádkářskou kolonií je navrženo minimalizované OP jehož vnější hranice je totožná se stávající hranicí lesní parcely, oproti níž jsou pozemky a oplocení zahrad posunuty o cca 3-6m směrem do lesního pozemku. Cílem je vznik zóny bez činností ohrožujících chráněný biotop alespoň v minimálním rozsahu.

Plocha upraveného OP činí 46 248 m². Plochy a hranice jsou vymezeny a určeny na základě zákresu do souřadnicově usazené ortofotomapy a katastrální mapy v prostředí GIS.

Přílohy II:

Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ

Výpisy evidence nemovitostí

Přehled vlastníků dle PK

Informace o parcelách ZE

1.5 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky	0,3316	0,1302		
vodní plochy	0	0	0	0
trvalé travní porosty	0,2127	0,3159		
orná půda	0,1937	4,1376		
ostatní zemědělské pozemky	0	0		
ostatní plochy	0,0358	0,0412	neplodná půda	
zastavěné plochy a nádvoří	0	0		
plocha celkem	0,7738	4,6249		

1.6 Hlavní předmět ochrany

1.6.1 Předmět ochrany podle zřizovacího předpisu

Nařízení OkÚ Strakonice č.6/96 ze dne 5.3.1996 definuje v čl.1, odst.2, poslání přírodní památky takto:

„Hlavním motivem vyhlášení přírodní památky je ochrana mimořádně druhově bohatého společenstva bezkolencové louky ze svazu *Molinion*. Ve společenstvu byl zjištěn výskyt 92 druhů rostlin, z nichž 4 druhy patří mezi zvláště chráněné (§ 48 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění § 14 vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny). Dva z nich jsou zařazeny do kategorie silně ohrožených (hvozdík pyšný, kosatec sibiřský) a zbylé 2 druhy do kategorie ohrožených (chrastavec lesní, kontryhel rozeklaný). Vzhledem k umístění lokality v sousedství intenzivně obdělávané orné půdy, je společenstvo bezkolencové louky velmi silně ohrožené. Posláním přírodní památky je zabezpečit vzácné luční společenstvo proti negativním vlivům okolí a řízenou péčí vytvořit podmínky pro jeho rozvoj.“

Dle Seznamu ZCHÚ ČR k 31.12.2002:

„Druhově bohaté společenstvo bezkolencových luk“

Dle publikace Chráněná území ČR VIII - Českobudějovicko:

„Maloplošný fragment floristicky pestrého suššího typu lučních společenstev svazu *Molinion*, v severní části zbytek porostu lipové doubravy přirozeného složení“

1.6.2 Hlavní předmět ochrany – současný stav

A. společenstva

Hlavním předmětem ochrany jsou společenstva vlhké až mezofilní louky, zachované v přirozené podobě na části plochy chráněného území, resp. na ně vzácné charakteristické botanické druhy. Nedílnou součástí hlavního předmětu ochrany je i lesní segment zahrnující starý porost hájového společenstva lipové doubravy s přirozenou skladbou dřevin, strukturou porostu i pestrým bylinným patrem. Celkový přehled zastoupených společenstev a jejich charakteristika, vč. degradovaných a okrajově zastoupených nebo jen naznačených fytoocenóz je uveden v kap. 2.5. Fytoocenologická charakteristika je sestavena s využitím publikací Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení (Moravec, 1995), Katalog biotopů ČR (Chytrý, 2001) a Vegetace ČR - 1. Travná a keříčková vegetace (Chytrý, 2007).

Pro charakteristiku stupně ohrožení a vzácnosti rostlinných společenstev je použita stupnice z publikace Rostlinná společenstva a jejich ohrožení (Moravec, 1995):

- 2a – asociace lidskou činností bezprostředně ohrožená a v nebezpečí vymizení, vzácná
- 2b – asociace lidskou činností bezprostředně ohrožená a v nebezpečí vymizení, dostatečně hojná
- 3a – asociace ustupující v důsledku lidské činnosti, vzácná
- 3b – asociace ustupující v důsledku lidské činnosti, dostatečně hojná
- 4a – asociace bez ohrožení lidskou činností, vzácná
- 4b – asociace bez ohrožení lidskou činností, dostatečně hojná

Hlavní předmět ochrany - společenstva			
Název společenstva	Ohrožení	Podíl plochy (%)	Popis biotopu
Acidofilní bezkolencové louky Junco - Molinietum Bazifilní bezkolencové louky Molinietum coeruleae (svaz Molinion)	3b		Biotopem jsou vlhká stanoviště na pseudoglejových kambizemích ve nízkém svahu podél okraje blanické nivy periodicky zamokřovaná podzemní i povrchově stékající vodou z nadlehlých svahů. Porosty tohoto typu převažují v celé luční ploše v přirozené, místy mírně i více degradované a ruderalizované podobě. Objevuje se typická kombinace druhů jako jsou bukvice lékařská, bezkoleneček modrý, olešník kmínolístý, pryskyřník zlatožlutý, svízel severní, hvozdík pyšný, hladýš pruský, kosatec sibiřský, hadí mord nízký, vrba rozmarýnolistá, srpice barvířská. K acidofilní asociaci Junco - Molinietum inklinují porosty zejména v severní, resp. střední části plochy, kde se objevují přechody k acidofilním trávníkům ze svazu Violion caninae (charakterizované např. druhy kostřava ovčí, bika hajní, psineček obecný, violka psí či zvonek okrouhlostý). V jižní části plochy se objevují porosty s válečkou prapořitou, typickou pro bazifilní trávníky, zařazující spíše k asociaci Molinietum coeruleae. Objevují se též přechody do společenstev mokřých luk podsvazu Calthenion, a to v úpatí svahu, kde porost přechází do sousedního mokřadního biotopu i v ostrůvcích ve střední části svahu s porosty Carex brizoides. Na sušším a slunném severním okraji louky společenstvo mozaikovitě přechází do vegetace černýšových lemů s ostrůvky typických druhů jako černýš hajní, jetel prostřední, devaterník vějířitý, rožec rolní atd. Dále naznačují některé, spíše degradující partie louky s převahou mezofilních druhů bohatších stanovišť, zejm. trav, jako ovsík vyvýšený, srha laločnatá n. lipnice luční apod. přechodný charakter ke společenstvům svěžích luk svazu Arrhenatherion.
Mezofilní podhorské smilkové trávníky Nardo-Festucetum capillatae (svaz Violion caninae)	3b		Vegetace acidofilních krátkostébelných trávníků není v lokalitě vyvinuta samostatně, ale tvoří nedílnou základní součást mozaiky chráněného lučního biotopu. Mozaikovitý výskyt spolu s předchozím typem je pro oblast jižních Čech charakteristický. Výrazněji je společenstvo posunuto směrem k mezofilnímu typu v ploše 1a a 1c, místy přechází až do mezotrofní vegetace s prvky svazu Arrhenatherion. Typickými druhy jsou např. hadí mord nízký, bika hajní, černýš luční, hvozdík kropenatý, jestřábník chlupáček, jetel chlumní, kostřava ovčí, mochna nátržník, psineček obecný, smělek jehlančový, třezalka tečkovaná, violka psí nebo zvonek okrouhlostý, naznačující poměrně teplomilný charakter společenstva

Hlavní předmět ochrany - společenstva-pokrač.			
Název společenstva	Ohrožení	Podíl plochy (%)	Popis biotopu
Lemy s černýšem hajním Trifolio - Melampyretum nemorosi (svaz Trifolion medii)	3a		Druhově bohatý světlomilný lem s černýšem hajním je nejcharakterističtější vyvinut ve svahu podél okraje jižních lesa (ekoton louka - les), ale charakteristické lemové druhy pronikají i dále do porostů výše uvedených společenstev v severní části luční plochy. Jde o ustupující, v Pošumaví ne zcela běžné společenstvo. V rámci hlavního předmětu ochrany jej uvádím jako nedílnou, charakteristickou součást mozaiky chráněného biotopu, zvyšující jeho druhovou diverzitu. V druhové skladbě se objevují charakteristické druhy jako bedrník obecný, černýš hajní, devaterník penízkovitý, hvozdík kropenatý, chrastavec rolní, jestřábník chlupáček, jetel prostřední, mateřídouška vejčitá, ostřice měkkostěnná, psineček obecný, rozrazil rezekvítek, rožec rolní, smělek jehlancový, smolnička obecná, svízel bílý, svízel šířšřový, štirovník růžkatý, třezalka tečkovaná, jež se zčásti prolínají s předchozím typem.
Ptačincové lipové doubravy Stellario - Tilietum (svaz Carpinion)	3b		Typické regionální lesní společenstvo plochých pahorkatin Českobudějovické pánve, charakteristicky zasahující v teplých stanovištích svahů podél okrajů niv potoků a řek do nižších poloh Šumavského podhůří. V lokalitě je zachován drobný, ale cenný segment starého porostu přirozené dřevinné sklady s dubem a lípou, jakož i prostorové a věkové struktury s pestrým charakteristickým bylinným patrem (plocha 2) s typickými druhy květnatých hájů jako bažanka vytrvalá, bršlice kozí noha, dymnivka bobovitá, kokořík mnohokvětý, kostival hlíznatý, pižmovka obecná, plicník tmavý, ptačinec hajní a velkokvětý, sasanka hajní, srha hajní, zvonek kopřivolistý. V severní části lesního biotopu je vyvinuto typické bohaté květnaté společenstvo, v jižní části je botanická skladba chudší, přechodná k acidofilní bikové doubravě Luzulo - Quercetum s bikou hajní, černýšem lučním, lipnicí hajní, místy s teplomilnějšími prvky jako zvonek broskvolistý, silenka níčí n. strmobýl lysý. Kolem vlhkého dna úžlabiny jsou naznačena i luční společenstva mj. druhy jako orsej jarní, hluchavka skvrnitá, či pupkovec pomněnkový. Porost je vyvinut na ploše historicky dlouhodobě využívané jako pastvina, což platí i o řadě dalších dnešních zachovaných porostů ptačincových doubrav podél údolí Blanice.

B. druhy

Botanické druhy

Údaje a fotodokumentace populací ohrožených druhů je sestavena na základě inventarizačních průzkumů z r. 2006, dále doplněných průzkumy realizovanými v r. 2007. Přehled s poznámkou uvádí i druhy, zjištěné dřívějšími průzkumy, které nebyly aktuálně nalezeny (*Carex umbrosa*, *Knautia drymeia*).

Kategorie ohrožení podle Černého a červeného seznamu cévnatých rostlin ČR (v podlomení je uvedena kategorie ohrožení dle regionálního Komentovaného seznamu ohrožených druhů jižních Čech, je-li odlišná od celorepublikového hodnocení):

C1 = taxon kriticky ohrožený, C2 = taxon silně ohrožený, C3 = taxon ohrožený, C4 = taxon vyžadující další pozornost

Kategorie ohrožení podle vyhlášky MŽP 395/1992 Sb.:

§2 = taxon silně ohrožený, §3 = taxon ohrožený

Hlavní předmět ochrany - botanika			
Název druhu	Aktuální početnost, vitalita populace	Stupeň ohrožení	Popis biotopu druhu
<i>Dianthus superbis</i> hvozdík pyšný	početná, vitální populace	C1/C2 §2	v severovýchodní části lučního biotopu
<i>Iris sibirica</i> kosatec sibiřský	malá, vitální populace	C2/C3 §2	v severozápadní části lučního biotopu v úpatí svahu
<i>Laserpitium pruthenicum</i> hladýš pruský	roztroušeně	C3/C2 §2	zejména v severní části luční plochy

Další ohrožené druhy - botanika			
Název druhu	Aktuální početnost, vitalita populace	Stupeň ohrožení	Popis biotopu druhu
<i>Knautia drymeia</i> chrastavec lesní ???	druh je uváděn ve starších průzkumech, v r. 2006 - 7 nebyl ověřen	C3/C3	druh se nehojně vyskytuje v lužních biotopech blanické nivy a úžlabinách bočních přítoků, trvalý výskyt v lokalitě je možný
<i>Phyteuma nigrum</i> zvonečník černý	roztroušeně	C3/C4	především v severní části luční plochy
<i>Salix rosmarinifolia</i> vrba rozmarýnolistá	jeden rozsáhlejší keř	C3/C3	v severní části luční plochy cca ve střední části svahu
<i>Scorzonera humilis</i> hadí mord nízký	roztroušeně	C3/C3	v severní části luční plochy
<i>Corydalis intermedia</i> dymnivka bobovitá	bohatá populace	C4/C3	v jarním aspektu v severní části lesní skupiny
<i>Galium boreale</i> svízel severní	hojně	C4/C4	v celé luční části lokality
<i>Omphalodes scorpioides</i> pupkovec poléhavý	vzácně	C4/C3	v lužním fragmentu ve střední části lesní skupiny v úpatí svahu
<i>Pyrus pyraeaster</i> hrušeň polnička	ojediněle	C4/C4	v podrostu lesní skupiny
<i>Serratula tinctoria</i> srpice barvířská	docela hojně	C4/C4	v téměř celé luční části lokality
<i>Carex umbrosa</i> ostřice stinná ???	druh je uváděn ve starších průzkumech, v r. 2006-7 nebyl ověřen	C4/C4	v Pošumaví roztroušený druh vlhkých mokřých a slatinných luk
<i>Veronica scutellata</i> rozrazil štítnatý	vzácně až roztroušeně	C4/C4	v mokřadních biotopech v OP lokalitě

1.7 Dlouhodobý cíl péče

Aktuální ekologickou hodnotu území představuje především zachovalý travní porost s pravděpodobnou kontinuitou vývoje od jeho založení ve středověku s druhově pestrým, charakteristickým lučním společenstvem s přetrvávajícím výskytem několika ohrožených druhů, dále pak drobná lesní enkláva se starým hájovým porostem přirozené dřevinné skladby s přirozeným bylinným patrem. Lokalita PP tvoří malou enklávu mezi navazujícími scelenými (nyní v okolí PP zatravněnými) pozemky polí a zahrádkářskou kolonií, ale i zachovanými přirozenými biotopy blanické nivy a svahů na jejím okraji.

Dlouhodobé cíle péče je proto možno rozdělit na dvě vzájemně propojené části:

Prvním, aktuálním cílem je stabilizace lučního společenstva v poslední vývojové etapě narušeného procesu spojenými s intenzifikací využití krajiny. Luční ekosystém byl ohrožován zejména ruderalizací vlivem splachů z nadlehlých scelených pozemků orné půdy (nyní zatravněných) v erozi ohrožených dlouhých svazích údolí Blanice, resp. degradací vlivem ukončení původního extenzivního managementu a rozvojem agresivnějších druhů vytvářejících chudá společenstva, zejména třtiny křovištní, ale i ovsíku či ostřice třeslicovité. Jde o zásahy v rámci stávajícího pozemku zachovaného lučního biotopu i o management ploch v jeho ochranném pásmu. Cílem managementu je zachování a postupné zvyšování druhové diverzity a prohloubení přirozené struktury zachovalejších částí porostu, resp. spontánní obnova přirozených společenstev na degradovaných a ruderalizovaných plochách. Vzhledem k předpokládané historické kontinuitě drnu v lokalitě není zcela vyloučena ani spontánní obnova populací dalších cenných druhů. Management představuje zejména extenzivní kosení, a to zpočátku ve dvou termínech: asanační část v pozdně jarním termínu pro potlačení třtinových a jiných ruderalních a porostů a obnovu degradovaných ploch a regulační část v pozdně letním až podzimním termínu na celé ploše, včetně zachovaných enkláv přirozených společenstev luk. V ochranném pásmu se předpokládá zachování stávajícího rozsahu zatravnění a pravidelné kosení pozemků bez intenzifikačních zásahů, jako je obnova drnu, dosévání intenzivních druhů, popř. likvidace tekutých statkových hnojiv apod. Optimální by bylo rozšíření přirozených společenstev PP na okolní pozemky luk.

V lesní části je dlouhodobým cílem zachování a prohloubení přirozeného charakteru lesního biotopu, resp. vývoj porostu přirozené druhové skladby a věkové i prostorové struktury s přirozenou obnovou a minimalizovaným výběrovým hospodařením, umožňujícím dlouhodobou kontinuální existenci lesního

společenstva. Nutná je sanace černých skládek zahradního odpadu a řešení koexistence chráněného území s přílehlou zahrádkářskou kolonií.

Druhým cílem jsou revitalizační zásahy v přílehlé říční nivě v rámci ochranného pásma PP. Revitalizace řeší částečnou obnovu mokřadních biotopů formou tvorby tůní ve stávajících zamokřených depresích v trase zaniklého říčního ramene. Realizací dojde k založení potencionálně cenného, druhově pestrého biotopu i stabilizaci ekologicky vhodně upravených pozemků v okolí aktuálně chráněné plochy.

2. Rozbor stavu ZCHÚ s ohledem na předmět ochrany

2.1 Stručný popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

Stručný popis území

Přírodní památka Bavorovská stráň se nachází východně od obce Bavorov (Z hranice PP leží 850m V od J okraje intravilánu obce) ve vlněném terénu Netolické pahorkatiny. Lokalitu tvoří luční pozemek a stará lesní skupina v krátkém zářezovém svahu na okraji nivy říčky Blanice. Celá svahová partie byla historicky dlouhodobě využívána jako pastvina nebo stelivová louka, v severní části plochy došlo v následně k obnově lesního porostu snad zapojením původní rozptýlené zeleně či opuštěním původního pastevního háje. Okolní krajina je řazena do krajinného typu typ 5M2, označujícího zemědělskou krajinu hercynských vrchovin pozdně středověké kolonizace Hercynika.

V okolí navazují převážně pozemky kosených mezofilních polokulturních až kulturních luk, tvořících velmi vhodné široké zázemí lokality, v nivě pod lokalitou i ve svahu nad ní jde o nedávno zatravněnou ornou půdu v rámci ochranného managementu v ochranném pásmu PP. V SV části navazuje na hranici ZCHÚ zahrádkářská kolonie. V širším okolí navazují pozemky orné půdy i přirozené nivní i lesní biotopy podél říčky Blanice. Okolí nedalekého bavorovského jezera je extenzivně využíváno k rekreaci, ze řekou se nachází malý autokemp a koupaliště. Blízké okolí není narušeno průchodem frekventovanějších komunikací nebo průmyslovými objekty.

V současném vymezení tvoří lokalitu dvě související plochy odlišného charakteru. Severní část zaujímá přirozený starý hájový lesní porost společenstva ptačincové doubravy s přirozeně zachovaným bylinným patrem. Starý porost zaujímá svahovou partii a krátkou boční strž, v JZ části se nachází drobná mladší dubová skupina na pozemku evidovaném jako orná půda. V severní části jsou zastoupena druhově pestrá květnatá hájová společenstva, jižní část je chudší s přechodem do vegetace acidofilní doubravy, kolem mokrého dna úžlabiny lze identifikovat fragmenty lužní vegetace. Porost se nachází v dobrém zdravotním stavu s dobrou perspektivou dalšího vývoje, resp. kontinuální přirozené obnovy. Negativem jsou ruderalní bylinné lemy i celková eutrofizace daná splachy z nadlehlých pozemků orné půdy, nyní zčásti zatravněné. Podél okraje přílehlé zahrádkářské osady dochází k jistým devastacím a ruderalizaci vlivem ukládání zahradního i komunálního odpadu, černým skládkám dřeva i jiného materiálu, resp. posunu hranice zahrad do lesního pozemku.

Jižní část zaujímá přirozená vlhká až svěží louka, extenzivně kosená v rámci ochranného managementu. Převažují přirozené společenstva střídavě vlhkých luk s výskytem několika ohrožených druhů. Zastoupeny jsou přechody do společenstev slunných lemů, acidofilních trávníků a svěžích i mokřích mezotrofních luk. Místy je porost v různé míře degradovaný i slabě ruderalizovaný. Na JZ okraji se v mokré partii svahu a jeho úpatí nachází vzrostlá náletová skupina křovin vrby křehké.

Terénní poměry

Podle Geomorfologického členění ČR spadá území do provincie České vysočiny, soustavy Šumavské, podsoustavy Šumavské hornatiny s geomorfologickým celkem Šumavské podhůří. V jeho rámci leží území v podcelku Bavorovská vrchovina a okrsku Netolická pahorkatina, resp. na jejím okraji, jímž přechází do Netolické vrchoviny

Netolická pahorkatina je charakterizovaná jako členitá pahorkatina na okraji Šumavského podhůří s erozně denudačním reliéfem. Průměrné nadmořské výšky se pohybují kolem 450m, nejvyšším bodem je vrch Hnojnice (544m). Oblast je málo zalesněna převážně kulturními lesy. Netolická pahorkatina zahrnuje zájmové území do své S části, kterou představuje sníženina podél široké nivy Blanice po Svinětice. Kolem široké nivy Blanice, ohraničené místy kratšími, prudkými až skalnatými svahy, se terén pozvolna zdvihá do okolních partií

pahorkatiny, východně od lokality pak navazují svahy Svobodné Hory, která již spadá do členitější partie okrsku Netonické vrchoviny.

Netonická vrchovina je charakterizovaná jako plochá až členitá vrchovina s vyvýšeným tektonicky a strukturně podmíněným reliéfem s širokými a výraznými hřbety rozčleněnými hlubokými sníženinami vybíhajícími podél toků od oblasti pánve. Území se svým charakterem výrazněji odlišuje od okolí, jedná se o členitou podhorskou partii tvořenou několika výraznými zalesněnými hřbety se skalnatými hřebeny (Knížecí Kámen, Hrad, Svobodná Hora, Holička ad.) a balvanitými i suťovými svahy.

Terén vlastního zájmového území tvoří nízký prudší zářezový svah podél východního okraji nivy Blanice, v jehož ploše leží území vlastní PP. Svah převážně západní expozice je protažen podél okraje nivy ve směru sever - jih, v zalesněné severní části území je rozčleněn zářezem krátké boční strže. Nadmořská výška lokality PP se pohybuje cca mezi 418 - 424m, sklon svahu cca mezi 30 a 80%. Ochranné pásmo PP zasahuje partie nad a pod popsanou partii zářezového svahu: nad svahem východně navazují táhlé pozvolné svahy přilehlé vrchoviny, stoupající ke hřebeni Svobodné Hory; v rámci OP leží partie svahu v nadmořské výšce 424-440 m. Pod svahem se nachází rovinná partie úzké nivy říčky Blanice, mikroreliéf je mírně zvlněn nezřetelnou elevací šterkového náplavu na okraji nivy a mělkými terénními depresemi v trase zaniklého říčního ramene. V rámci OP leží partie nivy v nadmořské výšce 417-420 m.

Klimatické poměry

Zájmové území spadá v rozdělení dle Atlasu podnebí ČSR do klimatické oblasti mírně teplé, podoblasti mírně vlhké, klimatický okrsek B3 - mírně teplý, mírně vlhký, s mírnou zimou, pahorkatinný. V rozdělení dle Quitta jde o nejteplejší mírně teplou oblast M11. Klima podhůří je ovlivněno z jedné strany teplým a vysušným prouděním föhnů vznikajících na závětrné straně Šumavy a Alp, na straně druhé inverzním charakterem sníženin. Uplatňuje se i vliv srážkového stínu Šumavy. Důsledkem souběhu těchto jevů je relativně teplé a suché klima s výraznými letními maximy a zároveň s projevy teplotních inverzí způsobujících vznik výrazných zimních minim. Výrazné rozdíly mezi zimními a letními teplotami, k nimž přistupuje i výrazná převaha letních srážkových úhrnů nad zimními způsobují silně kontinentální ráz klimatu. V nejbližší stanici s měřením proudění vzduchu (Vodňany) je výrazný převažující západní, resp. východozápadní charakter směru větrů, v severojižně směřujícím údolí Blanice bude proudění pravděpodobně ovlivněno reliéfem. Pro charakteristiku klimatických podmínek jsou uvedeny údaje teplotách z nejbližší stanice Vodňany a srážkách ze stanice Bavorov:

Tabulka průměrných měsíčních srážek H (mm) a teplot t (°C):

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	IV-IX
H	25	24	27	46	66	79	88	71	53	45	31	31	586	403
t	-2.4	-1.4	2.8	7.0	12.4	15.3	17.2	16.3	12.3	7.3	2.4	-1.2	7.3	13.4

Geologické a půdní poměry

V jednoduché geologické stavbě zájmového území se uplatňují jako podloží charakteristické horniny Šumavského podhůří - prahorní až starohorní smíšené horniny šumavského moldanubika - **migmatity**, charakterizované jako biotitický migmatit flebit - stromatitového typu, okrajově, výš ve svahu v rámci OP zasahuje i rozsáhlý masiv leukokratních migmatitů. V interpretaci Geologické mapy 1:25 000 vystupuje nepřemístěný zvětralinový plášť migmatitů v pozvolnějším svahu nad zářezem lemujícím okraje nivy. V zářezovém svahu a přilehlém okraji nivy tvoří povrch území kvartérní sedimentární překryvy. Ve svahu, v němž je situována převážná část vlastního území PP jsou zastoupeny pleistocénní **soliflukční písčité hlíny s úlomky hornin**. Na okraji blanické nivy pod svahem (v OP) vystupují v mírné neznatelné elevaci risské **pleistocénní šterkovité písky**. Nejmladší holocénní fluvialní hlíny vyplňují nivu již převážně mimo OP.

Na substrátu soliflukčních hlín i zahliněných migmatitových zvětralin v úpatí svahů (geneticky shodného původu) se vytvořily půdy typu **typických až kyselých, pseudoglejových kambizemí** (hnědá půda oglejená), v názvosloví Půdní mapy 1:50 000 se jedná o kambizem modální, níž do svahu přecházející do kambizemě regozemní (hnědá půda drnová). Na šterkovitých písčích v úpatí svahu je mapován okrsek **regozemí** - drnových půdy (v názvosloví Půdní mapy 1:50 000 jde o regozem modální). V trvale zamokřených depresích v nivě jsou zastoupeny **glejové půdy** (glej modální), na nivních sedimentech již převážně mimo OP fluvizemě glejové (nivní půda glejová).

V interpretaci mapy BPEJ jsou v zájmovém území (značně zjednodušeně) zastoupeny následující jednotky:

HPJ 29 - Hnědé půdy a hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na převážně na žulách, rulách, svorech a výlevných kyselých horninách, hlinité až lehčí, mírně šterkovité, převážně s dobrými vláhovými poměry

HPJ 67 - Glejové půdy mělkých údolí a rovinných celků při vodních tocích, středně až velmi těžké, zamokřené

Hydrologické a hydrogeologické poměry

Zájmové území spadá do povodí Blanice, nachází se zčásti v její pravobřežní nivě a dále v přilehlém svahu. Hladina spodní vody je území nivy vzhledem k propustnému šterkopískovému podloží souvisí s úrovní hladiny vody v toku, vyzdvížená a poměrně konstantní na úrovni koruny bavorovského jezu. Trvale blízko k povrchu je hladina podzemní vody ve dně terénních depresí v nivě dotovaná patrně podzemním přítokem podél starého říčního koryta i poměrně bohatým, periodickým povrchovým přítokem z přilehlých svahů v úpatí Svobodné hory.

Ve vlastní lokalitě PP převládají semihydromofní půdní subtypy s procesy oglejení danými zrnitostně těžšími substráty soliflukčních hlín a zahliněných zvětralin v deluviích svahů periodicky zamokřovaných povrchovou i vztlínající podzemní vodou. V depresích v nivě jsou vyvinuty hydromorfní glejové půdy vlivem trvale vysoké hladiny podzemní vody.

Fytcenologie, fyto geografie a biogeografie

Podle regionálního fyto geografického členění spadá zájmové území do fyto geografické oblasti Mezofytika, fyto geografický obvod Českomoravské mezofytikum, okres 37 - Šumavsko - Novohradské podhůří. Flóra širší oblasti je pestrá, má podhorský charakter s typickým střetáním teplomilné a horské květeny a zastoupením prvků alpských a danubiálních. Charakteristickými refugii teplomilných prvků v podhůří jsou právě slunně exponované zářezové svahy podél niv podhorských toků, horské prvky naopak sestupují do nízkých poloh v inverzních partiích úzkých niv hlubokých údolí.

V regionálním fyto geografickém členění náleží do okresu Šumavsko - novohradské podhůří, podokrese - Volyňské Předšumaví.

Jako potenciální vegetace je v širší oblasti plošně mapována dle Neuhäuslové jednotka 36 - Acidofilní bikové a jedlové doubravy Luzulo - Quercetum a Abieti - Quercetum, k nimž ve vyšších polohách a členitějším terénu ostrůvkovitě přistupují jednotky 24 - Bikové bučiny Luzulo - Fagetum, 15 - Květnaté lipové bučiny Tilio - Fagetum i společenstva jedlin - acidofilní metlicové Deschampsio - Abietetum a květnaté žindavové Saniculo - Abietetum. V nivách toků je vymezena jednotka 12 - Střemchová doubrava a olšina Quercus - Padus v komplexu s bažinnými olšinami Carici elongatae - Alnetum, vymezená v oblasti jihočeských pánví a pronikající do okrajů přilehlých vrchovin. Mozaiku potenciálních společenstev doplňují regionální jihočeská hájová společenstva ptačincových lipových doubrav Stellario - Tiliatum; těžištěm jejich výskytu jsou teplé ploché pahorkatiny Českobudějovické pánve s charakteristickými výběžky hluboko do přilehlých vrchovin Šumavského podhůří v teplejších stanovištích zářezových svahů podél niv podhorských řek a potoků. Ostrůvkovitě jsou zastoupena i společenstva subxerofilních bazofilních doubrav Brachypodio - Quercetum, vzácněji acidofilních doubrav Viscario-Quercetum a borů Dicrano-Pinion.

V biogeografickém členění je území zařazeno do provincie středoevropských listnatých lesů, podprovincie hercynské, niva Blanice zde pak tvoří hranici mezi bioregionem 1.42 - Sušickým a 1.43 - Českokrumlovským (území východně od nivy Blanice). V okolí zájmového území je v rámci bioregionu 1.43 v podrobnějším členění vymezena **biochora -4VS** - vrchoviny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně, v rámci bioregionu 1.42 je vymezena **biochora 4Nh** - širší převážně hlinité nivy 4. vegetačního stupně. Ve vegetační stupňovitosti lze předpokládat převahu 4. vegetačního stupně, v teplých nízko položených svazích podél okraje nivy stanoviště 3.VS. Na fluvizemích v nivě Blanice lze vymezit **STG 3-4BC-C4-5** (jasanová olšina, Fraxini-alneta sup.).

Vlastní zájmové území spadá nadmořskou výškou, charakterem klimatu a půd do 4. vegetačního stupně, do jehož poloh v teplých svazích lemujících okraje niv pronikají společenstva 3. vegetačního stupně.

V lesní vegetaci vlastního zájmového území jsou charakteristicky vyvinuta hájová společenstva ptačincové doubravy Stellario - Tiliatum v typickém stanovišti svahů lemujících nivu Blanice. Typické květnaté společenstvo je vyvinuto v severní části plochy, kterou můžeme přiřadit ke skupině lesních typů 2D. V jižní části plochy je bylinné spektrum chudší, tvořící přechod k acidofilní doubravě (snad Abieti - Quercetum), můžeme je charakterizovat skupinou lesních typů 2S. Ve vlhčí úžlabině a přilehlém úpatí jsou naznačeny přechody k lužní vegetaci, patrně shodného typu jako v přilehlé nivě (střemchová doubrava Quercus - Padus), stanoviště úžlabiny můžeme nejspíše popsat skupinou lesních typů 2V.

Náhradní vegetaci vlastní přírodní památky představují především společenstva luk: převažuje charakter vlhké louky svazu Molinion (lze pozorovat porosty blízké as. Junco - Molinietum i as. Molinietum coeruleae), v mokřých partiích s přechody do vegetace podsvazu Calthenion, v sušších do společenstev mezofilní louky (především ze svazu Violion caninae, vzácněji Arrhenatherion). Okrajově jsou zastoupena společenstva mezofilních křovin v lemu lesního porostu (Rhamno-Cornetum) a lužních vrbových křovin Chaerophyllo - Salicetum fragilis (v mokré partii kolem drobného občasného toku na jihu lokality).

V rámci ochranného pásma zasahujícího do blanické nivy jsou zastoupena bylinná mokřadní společenstva z vegetace vysokých ostřic ze svazu Caricion gracilis, zejména porosty chřastice (as. Phalaridetum) resp. fyziognomicky blízké porosty s Juncus effusus, vegetace rákosin svazu Phragmition (Typhetum latifoliae, Sparganietum erecti, méně i Glyceretum aquaticae) i různé další typy společenstev, zejména vegetace eutrofních bahnitých substrátů (svaz Oenanthion) i vytrvalých mokřadních bylin (porosty se sítinou cibulkatou ze svazu Litorellion), v periodických tůních běžná vodní společenstva Lemno-Spirodeletum. Zastoupeny jsou i luční fragmenty spol. aluviálních luk (svaz Alopecurion) a narušených půd (svaz Juncenion).

Podrobnější rozbor fytoocenologické skladby lokality na základě průzkumu uvádí kapitola 4.4.

Přehled zvláště chráněných druhů podle vyhlášky č. 395/1992 Sb. - rostliny			
Název druhu	Aktuální početnost, vitalita populace	Stupeň ohrožení	Popis biotopu druhu
Rostliny:			
<i>Dianthus superbis</i> hvozdík pyšný	početná, vitální populace	§2	v severovýchodní části lučního biotopu
<i>Iris sibirica</i> kosatec sibiřský	početná, vitální populace	§2	v severozápadní části lučního biotopu
<i>Laserpitium pruthenicum</i> hladýš pruský	roztrošeně	§2	zejména v severní části luční plochy

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti

Stručný pohled na historii širšího území

Ve starší a střední době kamenné 750 000 - 5 000 let p.K. byla oblast Pošumaví jen zřídka navštěvována a osídlována pravěkými lovci a sběrači, o čemž svědčí ojedinělé nálezy pazourkových čepelí (např. ze sudslavické jeskyně u Vimperka). Zájmovému území nejbližší v pravěku trvaleji osídlenou oblastí byl úval v okolí soutoku Blanice a Otavy. V mladší době kamenné do nižších poloh podhůří přicházejí první pastevci a zemědělci lidu kultury s lineární keramikou. Teprve ke konci tohoto období kolem roku 3 000 p.K. bylo území soustavněji osídleno při pronikání lidu chamské kultury.

Ve starší době bronzové (1900-1500 p.K.) jsou úrodnější partie jižních Čech soustavněji kolonizovány lidem únětické a knovízské kultury, hustě je obydleno území nížin, opět lze zmínit zejména oblast při soutoku Blanice a Otavy. Ve starší době železné (700-500p.K.) se vytváří rolnické osady chráněné vzhledem k neklidné době sítí hradišť. Lid mohylové kultury této doby dosahuje hustého osídlení a vysoké životní úrovně. Již od dob prvních zpracovatelů kovů dochází k rýžování zlata v říčních náplavech kolem Blanice.

Keltská kolonizace v laténské době (500-0) se oblastí zpočátku vyhnula, později Keltové hustě osidlují Strakonicko a Písecko a do oblasti Pošumaví se podél toků vydávají zejména pro zlato. Následující doba římská (r.0-600) je dobou úpadku a patří k nejtemnějším úsekům historie oblasti.

Následuje Slovanská kolonizace Čech. V době hradištní a době raného středověku (7-13.stol.) pronikají Slované zejména do níže položených pahorkatin Pošumaví. V 11. století se sjednocují Čechy víceméně pod svou správou Přemyslovci, avšak až ve 12. a 13.století sílí vnitřní kolonizace neosídlených lesnatých a hůře obdělavatelých oblastí, dochází ke vzniku hradů, osad a později měst.

Od 12. století dochází k rozvoji rýžování. Do oblasti přicházejí prospektoři vyhledávající zlatinky. Středověké seipy po těžbě zlata jsou patrné na mnoha místech podél Blanice, včetně nivy nad lokalitou PP .

V průběhu 12. století je založena obec Prachatice, jmenovaná městem r. 1323. Na významu nabývají obchodní stezky, hlavní - tzv. Zlatá, směřuje přes České Žleby, Volary, Prachatice, Strunkovice, Bavorov, Vodňany a Písek do Prahy. V osidlování oblasti hraje značnou roli Vyšehradská kapitula a zejm. klášter ve Zlaté Koruně, jejichž kolonizační úsilí postupuje do lesnatých oblastí, kde dochází k mýcení hvozdů a zakládání nových osad. Ve 14. století dále i k rozvoji skláren i dalších výrob, ale po celý středověk až do 18. století je oblast krajem čistě zemědělským a lesnickým. Teprve po roce 1781 se zrušením nevolnictví dochází i k rozvoji řemeslných výrob a počátkům rozvoje průmyslu, zejména sklářského, papírenského, dřevařského a textilního.

Přesné datum založení města Bavorov není známo, první písemná zmínka pochází z r. 1228. Na vzniku města se podílel mocný a starý rod Bavorů ze Strakonice. Nejznámější je Bavor II. Veliký. Jeho tři synové Jan, Mikuláš a Vilém zdělili veškeré statky po svém otci a podělili se o ně. Jan Bavor se nastěhoval do malého dřevěného hradu v osadě na břehu divoké řeky Blanice. Zamíloval si tento kraj a říkal si od té doby Jan Bavor III. z Bavorova. Nechal vyměřit čtvercové tržiště (nyní náměstí), vybudovat ulice a dřevěné hrady. Bavor III. ovšem umírá r. 1318, pouhé tři roky po tom, co se v Bavorově usídlil.

R. 1334 dostávají rozsáhlé panství s Bavorovem, Strunkovicemi a Hracholusky od Markéty, vdovy po Bavoru z Bavorova Rožmberkové. Po jejich nástupu získal Bavorov řadu nových výsad královských měst. 21. května 1355 král Karel IV. vyhověl žádosti bratří z Rožmberka a povolil jim vystavět hrad Helfenburk nedaleko Bavorova na vrchu Malošín, hrad je dostavěn r. 1355. V téže době přestal být Bavorov sídelním městem panství, které se stalo částí panství helfenburského. Rožmberkové se nadále starali o rozvoj města. R. 1359 založili špitál pro 7 chudých a školu pro 7 studentů. Po r. 1360 započali s pracemi na novém farním kostele (stavba dokončena zřejmě do r. 1384). V r. 1381 udělili Rožmberkové Bavorovu právo pečeti voskem, občané získali veškerá práva, svobodu, oprávnění, nedotknutelnost, omilostnění a zvyklostí jako město Písek, ale také povinnost platit vrchnosti jako Písek. Tímto Rožmberkové také dali Bavorovu svůj erb – červenou růži ve stříbrném poli. V r. 1384 zřídili při kostele knihovnu. R. 1390 zemřel poslední z bratrů Oldřich a přímí potomci a nástupci bratrů neměli o Bavorov a Helfenburk větší zájem, vlastnili jiná honosná a přepychová sídla. Bavorovským výsady potvrdili, ale nové neudělili. V době husitských válek byly pergameny s právy a výsadami zazděny, aby byly uchráněny před vojskem a ohněm. Vlhkost zdiva je však úplně zničila. Zástupci obce se proto r. 1474 obrátili na současné držitele helfengurského panství s žádostí o povolení výsady přepsat. Jindřich z Rožmberka jménem svým a svých bratří toto povolil a privilegia rozšířil o právo hrdební. Rok na to koupil helfenburské panství Jan ze Švamberka, ten také potvrdil výsady městu Bavorov, stejně jako další majitelé panství - bratři Václav a Zikmund z Čenova. R. 1503 se vrací helfenburské panství znovu do rukou Rožmberků. Vilém z Rožmberka byl k Bavorovu štedrý. Rok po svém nástupu (1552) vymohl pro město na císaři Ferdinandovi I. dva výroční trhy – na sv. Vavřince a na sv. Martina – každý týden obilní trhy a dále výsadu pečeti červeným voskem. Ve stejném roce Vilém povolil založení ševcovského cechu. V r. 1593 prodal vladař Petr Vok z Rožmberka celé helfenburské panství s tehdy již pustým hradem obci Prachatické za 20 000 kop českých grošů. Ta potvrdila dne 6. srpna 1607 bavorovským občanům jejich výsady a rozšířila je o právo odúmrtí. Prachatická obec také povolila Bavorovu vařit v panském pivovaru ječné nebo pšeničné pivo.

Po bitvě na Bílé hoře (1620) byly Prachaticům zkonfiskovány všechny statky a Bavorov i Helfenburk připadly královské komoře, která zrušila veškerá privilegia. Dalšího roku 1622 bylo panství darováno knížeti Oldřichu z Eggenberku. Bavorovským nastaly zlé časy – vojsko, požáry, epidemie, robota, to vše museli obyvatelé snášet. Až v r. 1675 získal Bavorov zpět svá práva. Kníže Eggenberk navíc povolil městu pořádat trhy na sv. Jiří a na den Obětování Panny Marie. Kníže Jan Kristián z Eggenberka zemřel bez potomků dne 23. února 1717 a všechny jeho statky připadly jeho manželce Marii Ernestině rozené kněžně Schwanzerbergové. Po její smrti r. 1719 Bavorov získávají Schwarzenberkové.

7. srpna 1747 císařovna Marie Terezie vlastní rukou podepsala a potvrdila bavorovská privilegia. Dalším panovníkem, který výsady potvrdil byl Josef II. (1782). Poslední potvrzení výsad bylo provedeno ve Vídni císařem Františkem I. r. 1793.

Revoluční rok 1848 přinesl zrušení poddanství, odstranění privilegií a závislost Bavorova na Vodňanech, čímž se snížil jeho význam. V následujícím roce postihl Bavorov velký požár, který zničil 14 domů, mezi nimi i knížecí dvůr a školu. V r. 1850 byl Bavorov přidělen k píseckému kraji a v r. 1853 výnosem krajského úřadu v Písku povýšen na město. 9. září 1867 vypukl ve městě opět velký požár. Zničeno bylo 31 domů, zasažen byl i kostel. Ve stejném roce se začalo s vyměřováním železniční trati přes Bavorov do Prachatic, doprava na ní byla zahájena r. 1893.

Do života bavorovských občanů krutě zasáhla 1. i 2. světová válka. V r. 1945 bylo město osvobozeno americkou armádou. Druhá polovina dvacátého století zde znamenala výrazný zásah do charakteru po staletí utvářené kulturní krajiny. Scelování pozemků polí a plošné meliorační zásahy vedly k zániku řady biotopů mezi, přirozených luk, pramenišť i drobných vodotečí a snížení stability krajiny jako celku.

Historický stav lokality Přírodní památky

Z výše uvedeného historického přehledu můžeme zhruba odvodit dobu osídlení a začátků postupné přeměny přírodní krajiny na stávající krajinu kulturní, relativně silně hospodářsky exploatovanou. Po dlouhém období přechodného a občasného osídlení v pravěku a ranném středověku, dochází k postupné plošné kolonizaci, zakládání osad na dnešním půdorysu a odlesňování území od zhruba od první poloviny 13. století, intenzivnější přeměna krajiny byla patrně spojena s rozvojem města Bavorova od přelomu 13. a 14. století. V tomto historickém horizontu lze uvažovat i o proměnách krajiny kolem zájmového území.

Konkrétní pohled na vlastní zájmové v minulosti přinášejí historická mapování z různých období 18.-20. století, zachycující vývoj krajiny v již zkulturněné podobě, ale ještě před extrémně zrychleným nárůstem exploatace v průběhu druhé poloviny 20.století. Na mapě z r. 1720 je zachycena již zkulturněná krajina s kaskádou rybníků na Bavorovském potoce a tok říčky Blanice pod svahy Svobodné hory. Více vypovídá mapa z r.1764, kdy vidíme stále existující rybníky pod Bavorovem, v zájmovém území prochází hlavní tok Blanice stále ještě v dnes zaniklém korytě pod svahem a v jeho současní trase jsou mapovány mokřiny, patrně s bočním říčním ramenem. Svahy nad řekou jsou mapovány zcela bezlesé až k okraji lesního komplexu na Svobodné hoře. Na mapě z r.1843 již nejsou zaneseny rybníky, niva Blanice je zčásti travnatá, zčásti zorněná, hlavní koryto řeky již prochází zhruba v současné trase, stále je ale mapováno boční rameno východně od toku. Svah nad řekou je stále znázorněn jako bezlesí. V podrobnějším mapovém díle z r.1837 (Stabilní katastr) je vlastní lokalita znázorněna jako mokrá louka (stávající luční část) a pastvina se stromy (stávající lesní část), mohlo jít patrně o rozptýlenou zeleň či pastevní háj, menší část je zorněna (tč. zalesněný pozemek orné 304/2). Obdobnou situaci zachycuje i mapování z r.1877. V nivě pod přírodní památkou již není zachyceno původní hlavní východní rameno, niva je kromě mokřích travnatých depresí zorněna. Ve 20.století zachycuje mapa PK severní část lokality již jako lesní pozemek. Jižní část lokality je stále trvalou loukou. Postupně se rozšiřují zorněné pozemky v nivě.

Z uvedeného odhadu historického vývoje vyplývají pro území následující skutečnosti:

Území PP mohlo být odlesněno v době středověké kolonizace území kolem Bavorova (13. až začátek 14. století) a dlouhodobě bylo celé využíváno jako pastvina, či vlhká, možná stelivová louka. V jižní části plochy s přirozenou loukou lze tedy předpokládat kontinuální existenci drnu od dob kultivace plochy ve středověku. Lze se domnívat, že v severní části území později dochází k náletu dřevin (možná i výsadbě ovocných stromů?), lokalita mohla mít i charakter pastevního háje. Možná až se začátkem 20. století se zapojuje lesní porost, časem je upuštěno od pastvy a vyvíjí se současný lesní biotop ptačincové doubravy. Jak již bylo uvedeno, malou část plochy tvoří pozemek orné, tč. zarostlý dubovým lesem ve věku cca 30 let (p.č.304/2).

V prostoru současného ochranného pásma v nivě procházelo patrně původní hlavní říční rameno, které později zaniklo, snad v souvislosti se stavbou bavorovského jezu a využitím vody pro mlýn. Niva se poté využívala jako orná a louky. Ve druhé polovině 20. století byla niva téměř zcela zorněna, ale stávající močálovité deprese v trase bývalého koryta se zachovaly a byly patrně z orby v různém rozsahu vynechávány. Po vyhlášení chráněného území byla část orné pod svahem opětovně zatravněna v rámci ochranného managementu území.

Svahy nad lokalitou byly parně využívány jako orná půda s mezemi a kosené louky ve vlhčích partiích. Ve druhé polovině 20. století byly zorněny i svahy bezprostředně nad lokalitou PP, což vedlo k ruderalizaci lučního i lesního biotopu. Po vyhlášení chráněného území byla i zde v rámci ochranného managementu část orné opětovně zatravněna. Cca v 70. letech vznikla na přilehlém pozemku k SV části lokality chatová kolonie.

Vlivy na lokalitu v minulosti

a) ochrana přírody

Zachovaný relikt harmonické kulturní krajiny s porostem přirozené vlhké louky společenstev ze svazu Molinion a navazující přirozená stará lesní skupina hájových společenstev Stellario - Tiliatum v nízkém zářezového svahu podél nivy říčky Blanice byl nařízením OkÚ Strakonice č. 6/96 ze dne 5.3.1996 vyhlášen Přírodní památkou Bavorovská stráň v rozloze 0,7738 ha. Nařízením bylo rovněž vymezeno a zřízeno ochranné pásmo.

V roce 1994 byl zpracován firmou Orchis "Inventarizační průzkum a návrh opatření plánu péče pro záměr vyhlášení ZCHÚ Bavorovská stráň". Za pomoci pravidelného managementu se dosud relativně dobře daří stabilizovat podmínky lučního biotopu vhodné pro udržení chráněných společenstev a populací ohrožených druhů rostlin. V rámci ochranného managementu je bylo realizováno zatravnění zorněných ploch v rámci

vymezeného ochranného pásma PP ve svazích nad lokalitou i v přilehlé nivě pod lokalitou. Dále je v rámci OP projekčně připravován revitalizační zásah, představující tvorbu tůní v lokalitě nivy s cílem částečné obnovy mokřadních biotopů v trase zaniklého bývalého říčního ramene.

Předkládaný plán je pokusem o sestavení harmonogramu pravidelných zásahů i návrh jednorázových opatření pro systematickou stabilizaci vhodných podmínek pro zachování i rozvoj přirozených společenstev a populací ohrožených druhů.

b) lesní hospodářství

V průběhu středověké kolonizace byl původní hvozd v okolí lokality přeměněn v louky, pastviny a pole. Zájmové území bylo patrně dlouhodobě zcela odlesněno a využíváno jako louka a pastvina, v malé míře i jako pole. Současný starý přirozený lesní porost je tedy druhotného charakteru, jako les vznikl cca od začátku minulého století z původní pastviny s rozptýlenou zelení či pastevního háje. Je patrně výsledkem převážně spontánního vývoje s minimem pěstebních lesnických zásahů, patrně s výjimkou občasné nahodilé těžby. Jen malá část lesa se stejnověkým mladším dubovým porostem na evidované orné půdě v úpatí svahu je parně výsledkem umělého zalesnění. Spontánní vývoj vedl ke vzniku porostu přirozené skladby a struktury, výsledkem vývoje je mj. i úplná absence jedle, která by v přírodním lese mohla být alespoň vtroušenou dřevinou. Negativem absence lesnické péče je ponechané rozrůstání pozemků chat na úkor lesa a ukládání zahradního i komunálního odpadu do chráněného biotopu lesa.

c) zemědělské hospodaření

V průběhu středověké kolonizace (13.-14.stol.) byl původní hvozd postupně přeměněn na zemědělskou půdu a kulturní druhotné lesy, širší oblast byla ovlivněna i zakládáním rybníků. Zájmové území bylo odlesněno v období středověku a dlouhodobě zemědělsky využíváno (vč. dnešní lesní části), patrně především jako pastvina, snad i louka, zčásti pícní, zčásti stelivová. Malá část současného území PP a část jejího OP byly později využívány i jako orná půda.

Ve druhé polovině 20. století a v zvláště období 70. a 80. let s přechodem na intenzivní zemědělství došlo k opuštění tradičních typů hospodaření, převážná část historických přirozených nelesních antropogenních mokřadních biotopů byla odvodněna a převedena na ornou půdu nebo kulturní intenzivní louky. Podíl pozemků orné se v tomto období rozrostl na téměř celou partii nivy a svahů nyní zařazenou OP. Upuštění od pravidelného lukařského a pastevního managementu vedlo k posunu ekologických podmínek a dílčí degradaci zejména lučních společenstev. Cílem vyhlášení PP proto bylo zamezit těmto degradačním procesům a obnovit vhodný extenzivní lukařský management. Po vyhlášení PP byly v rámci ochranného managementu opětovně zatravněny původně luční pozemky v OP.

d) rybníkářství

Rybníkářství bylo významnou hospodářskou činností utvářející charakter v nivě pod lokalitou PP, kde na Bavorovském potoce v době rozmachu rybníkářství existovala kaskáda několika později zaniklých rybníků (v oblasti dnešní pily, v lokalitě Na Drahách na V okraji obce, rybník Písařovský v nivě pod Bavorovem - nedávno obnovený). Vlastní lokality PP se tento vývoj okolní krajiny přímo nedotýkal.

e-h) myslivost, rybářství, rekreace a sport, těžba nerostných surovin

Rekreační a sportovní aktivity (s výjimkou dětského sáňkování) ani těžba surovin v lokalitě neprobíhaly. V lokalitě nejsou umístěna myslivecká zařízení.

i) jiné způsoby využívání

Pozemek navazující na SV okraj lokality PP byl patrně v 70. - 80. letech minulého století rozparcelován a využit jako zahrádkářská, resp. chatová kolonie.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

Územní plán obce Bavorov

LHO platné do r. 2017

Inventarizační průzkum a návrh opatření plánu péče pro záměr vyhlášení ZCHÚ Bavorovská stráň, fy.Ladislav Lešák - Orchis, 1994 a 2006.

2.4 Škodlivé vlivy a ohrožení území v současnosti

a) Lesní hospodářství

Lesní porost začleněný do PP je cca enklávního charakteru a je v zásadě ponechán bez intenzivnější lesnické péče. Dlouhodobě minimální lesnická údržba umožnila přirozený vývoj porostu a zatím se negativně neprojevila ani na jeho zdravotním stavu, který lze označit za dobrý. Ten, stejně jako přirozený různověký charakter porostu přináší i dobrou perspektivu pro další vývoj a dlouhodobou kontinuální spontánní obnovu. Vhodné bude sanovat nedávné lokální narušení zlomy a vývraty v horní části úžlabiny.

b) Zemědělské hospodaření

Vzhledem k charakteru území a jeho poloze v zemědělsky relativně intenzivně využívané je zemědělské hospodaření, resp. jím vyvolané vlivy významným faktorem narušení a ohrožení biotopu PP. V období intenzifikace zemědělského využití krajiny v 70. - 80. letech minulého století byly zorněny pozemky luk ve svazích navazující na V okraj lokality i pozemky v nivě Blanice navazující západně od ní, po vyhlášení ZCHÚ byla část zorněných pozemků v rámci OP Přírodní památky zatravněna. Tím byly bezprostřední dopady na lokalitu omezeny a lze očekávat postupné zlepšení stavu s postupným zapojováním drnu a úbytkem dusíku v prostředí. Vliv zornění a provozu zemědělského hospodaření na biotop lze shrnout následujícími body:

- zornění svahových partií V od lokality
 - zvýšení plošné vodní eroze v dlouhých souvisle zorněných svazích
 - eutrofizace prostředí a ruderalizaci biotopu vlivem splachů živin a jemnozeme z nadlehlých zorněných pozemků
 - vliv na vodní režim lokality, do níž přitékají periodické drobné vodoteče ze zorněných ploch
 - zhoršená infiltrace ve sběrném území pramenišť
- prašnost a hluk při polních pracích - plošný vliv na ruderalizaci a zoocenózy
- hnojení, agrochemikálie - plošný vliv na ruderalizaci a degradaci biotopu a zoocenózy
- potencionální ohrožení představují úniky ropných látek
- negativní vlivy zornění na vodní režim, hygienu vod a erozi v říční nivě

c-g) Rybníkářství, myslivost, rekreace a sport, těžba nerostných surovin, jiné způsoby využívání

Pozemek navazující na SV okraj lokality PP byl patrně v 70. - 80. letech minulého století rozparcelován a využit jako zahrádkářská, resp. chatová kolonie. Podél okraje zahrádkářské osady dochází k devastacím a narušení lesního biotopu vlivem ukládání zahradního i komunálního odpadu, černým skládkám dřeva i jiného materiálu. V minulosti došlo též k posunu hranice zahrad do lesního pozemku o cca 3-6m. Nutná je sanace černých skládek zahradního odpadu a řešení koexistence chráněného území s přílehlou zahrádkářskou kolonií.

Vlivy dalších využití krajiny nejsou v lokalitě patrné.

Potencionální vlivy a ohrožení

Potencionálním ohrožením by byly aktivity v okolí PP, nepříznivě ovlivňující vodní režim nebo jiné ekologické podmínky PP. V současnosti nejsou takové konkrétní záměry prezentovány.

2.5 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch

Přehled biotopů						
Kód biotopu	Český název biotopu	Rostlinné společenstvo	Fyziotyp	Podíl (%)	Výměra (m ²)	Dílčí plocha
V1F	Makrofytní vegetace eutrofních a mezotrofních stojatých vod	svaz <i>Lemnion minoris</i> as. <i>Lemno - Spirodeletum</i>	VO	0/0,5	231	4,7
M1.1	Rákosiny eutrofních stojatých vod	svaz. <i>Phragmition communis</i> as. <i>Typhetum latifoliae</i> , <i>Sparganietum erecti</i> , <i>Glyceretum aquaticae</i>	VO	0/2	925	4,7
M1.3	Eutrofní vegetace bahnitých substrátů	svaz <i>Oenanthion aquaticae</i> as. <i>Ranunculo flamullae-Juncetum articulati</i>	VO	0/1,5	684	4,7
M1.7	Vegetace vysokých ostržic	svaz <i>Caricion gracilis</i> as. <i>Phalaridetum</i> , spol. <i>Juncus effusus</i>	VO	0/4	1850	4
M3	Vegetace vytrvalých obojživelných bylin	svaz <i>Littorellion uniflorae</i> as. <i>Ranunculo flammulae-Juncetum bulbosi</i>	VO	0/1,5	694	7
T1.1	Mezofilní ovsíkové louky	svaz <i>Arrhenatherion</i>	MT	1/0	77	1
T1.4	Aluviální psárkové louky	svaz <i>Alopecurion</i>	MT	0/25	462	4,8
T1.5	Vlhké pcháčové louky	podsvaz <i>Calthenion</i> as. <i>Angelico-Cirsietum palustris</i> , <i>Scirpetum sylvatici</i>	MT	1/2	77 925	1,4,7
T1.9	Střídavě vlhké bezkolencové louky	svaz <i>Molinion</i> as. <i>Junco-Molinietum</i> , as. <i>Molinietum coeruleae</i>	MT	20/0	1548	1
T1.10	Vegetace vlhkých narušovaných půd	svaz <i>Juncenion effusi</i> as. <i>Juncetum effusi</i>	MT	0/1	462	4,7
T2.3	Podhorské smilkové trávníky	svaz <i>Violion caninae</i> as. <i>Nardo-Festucetum capillatae</i>	AT	1/0	77	1
T4.2	Mezofilní bylinné lemy	svaz <i>Trifolion medii</i> as. <i>Trifolio-Melampyretum nemorosi</i>	XT	3/0	232	1
K2.1	Vrbové křoviny hlinitých náplavů	svaz <i>Salicion triandre</i> as. <i>Chaerophyllo - Salicetum fragilis</i>	LO	11/1	851 462	3
L3.1	Herecynské dubohabřiny	svaz <i>Carpinion</i> as. <i>Stellario - Tiliatum</i>	DH	52/2	4024 925	2
L7.1	Vlhké acidofilní doubravy	svaz <i>Genisto germanicae - Quercion</i> as. <i>Abieti - Fagetum</i>	AD	7/2	542 925	2
L2.2B	Údolní jasanovo-olšové luhy	spol. <i>Quercus - Padus</i>	LO	3/0	232	2
X1	Urbanizovaná území	-	-	0/1	462	10
X5	Intenzivně obhospodařované louky	-	MT	0/54	24 974	8,9
X7	Ruderální bylinná vegetace	-	RU	1/2,5	77 1156	1,2,3,4,8,9

(údaje kurzívou se vztahují pouze k ochrannému pásmu)

Přehled a popis vegetace podle zastoupených společenstev

Název společenstva	Ohrožení	Popis biotopu
svaz Carpinion betuli Ptačincové lipové doubravy as.Stellario - Tilietum	3b	<p>Typické regionální lesní společenstvo plochých pahorkatin Českobudějovické pánve, charakteristicky zasahující v teplých stanovištích svahů podél okrajů niv potoků a řek do nižších poloh Šumavského podhůří. V lokalitě je zachován drobný, ale cenný segment starého porostu přirozené dřevinné sklady s dubem a lípou, jakož i prostorové a věkové struktury s pestrým charakteristickým bylinným patrem (plocha 2) s typickými druhy květnatých hájů jako bažanka vytrvalá, bršlice kozí noha, dymnivka bobovitá, kokořík mnohokvětý, kostival hlíznatý, pižmovka obecná, plicník tmavý, ptačinec hajní a velkokvětý, sasanka hajní, srha hajní, zvonek kopřivolistý. V severní části lesního biotopu je vyvinuto typické bohaté květnaté společenstvo (plocha 2b,c,e,f), v jižní části je botanická skladba chudší, přechodná k acidofilní jedlové doubravě Abieti - Quercetum (plocha 2g,h) s bikou hajní, černýšem lučním, lipnicí hajní, místy i s teplomilnějšími prvky jako zvonek broskvolistý, silenka níci n. strmobýl lysý. Kolem vlhkého dna úžlabiny jsou naznačena i lužní společenstva (plocha 2d) mj. druhy jako orsej jarní, hluchavka skvrnitá, či pupkovec pomněnkový. Porost je druhotně vyvinut na ploše historicky dlouhodobě využívané jako pastvina, což platí i o řadě dalších dnešních zachovaných porostů ptačincových doubrav podél údolí Blanice. Charakteristické květnaté hájové společenstvo charakterizuje vymezená skupina lesních typů 2D, přechod od hájových společenstev k acidofilní doubravě skupina lesních typů 2S, přechod od lužních společenstev 2V.</p>
svaz Genisto germanicae - Quercion Acidofilní jedlové doubravy as. Abieti - Quercetum	2b	<p>Vegetace acidofilních jedlových doubrav je hlavním typem potenciaální klimaxové vegetace v širším území nižších poloh Šumavského podhůří. V lokalitě není charakteristicky vyvinuta, v jižní části lesní plochy je ale naznačen přechod společenstev od květnatých hájů do chudších acidofilnějších porostů (plocha 2g,h) s bikou hajní, černýšem lučním, lipnicí hajní. Roztroušeně se objevují i teplomilnější prvky jako zvonek broskvolistý, silenka níci n. strmobýl lysý. V dřevinné skladbě zde převažuje dub, vtroušena je bříza, další dřeviny (lípa, javor) jsou vzácnější. Historickým vývojem s dlouhým nelesním obdobím i aktuálně působícími faktory je dána absence jedle. Přechod od hájových společenstev k acidofilní doubravě představuje vymezená skupina lesních typů 2S.</p>
svaz Alnion incanae Střemchové doubravy a olšiny spol. Quercus - Padus a Alnus - Padus	3a	<p>Regionální jihočeské společenstvo úvalových luhů jihočeských pánví, podél niv toků zasahuje do přilehlých pahorkatin a vrchovin. V lokalitě PP je zachován pouze přechodný fragment do lužních společenstev v mokřem dne úžlabiny a navazujícím úpatí svahu (plocha 2d) na okraji dnes odlesněné nivy. Souvislejší porosty společenstva v charakteristické podobě jsou vyvinuty podél Blanice v přilehlé lokalitě Na Poříčí (návrh PP). V lokalitě PP Bavorovská stráň se porost dřevinnou skladbou příliš neliší od hájových společenstev, v podrostu je charakteristicky zastoupena střemcha hroznovitá, dále bez černý, brslen evropský, květnaté bylinné patro tvoří v jarním aspektu druhy jako orsej jarní, sasanka hajní, ptačinec velevětý, dymnivka bobovitá, hluchavka skvrnitá, popenec břechtanolistý, pyžmovka mošusová, plicník tmavý ad. později převládnu nitrofilní taxony, zejména kopřiva dvoudomá, ze vzácnějších druhů lze vedle uvedené dymnivky zmínit charakteristický druh společenstva pupkovec pomněnkový. Přechod od hájových společenstev k lužní vegetace představuje vymezená skupina lesních typů 2V.</p>
svaz Salicion triandri Vrbové křoviny hlinitých náplavů as. Chaerophyllo - Salicetum fragilis	3a	<p>Vegetaci tvoří přirozený vzrostlý náletový porost vrby křehké podél občasně vodoteče stékající s nadlehých svahů na jižním okraji PP (plocha 3). Z dalších dřevin se přidává bez černý a střemcha hroznovitá, bylinné patro je poměrně chudé, s převahou nitrofilních taxonů, převažují zejm. kopřiva dvoudomá a bršlice.</p>
Mezofilní křoviny lesních pláštíů svaz Berberidion (Prunion spinosae) as. Rhamno-Cornetum	3b	<p>Vegetace je zastoupena jako plášť křovin s převládající trnkou obecnou a růží šípkovou na S okraji lesního porostu (plocha 2a). Bylinný lem je zejména v letním aspektu značně ruderalizovaný.</p>
svaz Trifolion medii Lemy s černýšem hajním as. Trifolio - Melampyretum nemorosi	3a	<p>Druhově bohatý světlomilný lem s černýšem hajním je nejcharakterističtější vyvinut ve svahu podél okraje jižních lesa (plocha 1b - ekoton louka - les), ale charakteristické lemové druhy pronikají i dále do porostů výše uvedených společenstev v severní části luční plochy. Jde o ustupující, v Pošumaví ne zcela běžné společenstvo. V rámci hlavního předmětu ochrany jej uvádím jako nedílnou, charakteristickou součást mozaiky chráněného biotopu, zvyšující jeho druhovou diverzitu. V druhové skladbě se objevují charakteristické druhy jako bedrník obecný, černýš hajní, devaterník penízkovitý, hvozdík kropenatý, chrastavec rolní, jestřábník chlupáček, jetel prostřední, mateřídouška vejčitá, ostřice měkkostenná, psineček obecný, rozrazil rezekvítek, rožec rolní, smělek jehlancový, smolníčka obecná, svízel bílý, svízel šířišťový, štirovník růžkatý, třezalka tečkovaná, jež se zčásti prolínají s předchozím typem.</p>

Přehled a popis vegetace podle zastoupených společenstev-pokrač.

Název společenstva	Ohrožení	Popis biotopu
<p>svaz Molinion Acidofilní bezkolencové louky as.Junco - Molinietum Bazifilní bezkolencové louky as.Molinietum coeruleae</p>	<p>3b 3b</p>	<p>Biotopem jsou vlhká stanoviště na pseudoglejových kambizemích ve nízkém svahu podél okraje blanické nivy periodicky zamokřovaná podzemní i povrchově stékající vodou z nadlehlých svahů (dílní plocha 1). Porosty tohoto typu převažují v celé luční ploše v přirozené, místy mírně i více degradované a ruderalizované podobě. Objevuje se typická kombinace druhů jako jsou bukvice lékařská, bezkoleneček modrý, olešník kmínolistý, pryskyřník zlatožlutý, svízel severní, hvozdík pyšný, hladýš pruský, kosatec sibiřský, hadí mord nízký, vrba rozmarýnolistá, srpice barvířská. K acidofilní asociaci Junco - Molinietum inklinují porosty zejména v severní, resp. střední části plochy, kde se objevují přechody k acidofilním trávníkům ze svazu Violion caninae (charakterizované např. druhy kostřava ovčí, bika hajní, psineček obecný, violka psí či zvonek okrouhlolistý). V jižní části plochy se objevují porosty s válečkou prápořitou, typickou pro bazifilní trávníky, zařazující společenstvo spíše k asociaci Molinietum coeruleae. Objevují se též přechody do společenstev mokřých luk podsvazu Calthenion, a to v úpatí svahu, kde porost přechází do sousedního mokřadního biotopu i v ostrůvcích ve střední části svahu s porosty Carex brizoides. Na sušším a slunném severním okraji louky společenstvo mozaikovitě přechází do vegetace černýšových lemů s ostrůvkem typických druhů jako černýš hajní, jetel prostřední, devaterník vějířitý, rožec rolní atd. Dále naznačují některé, spíše degradující partie louky s převahou mezofilních druhů bohatších stanovišť, zejm. trav, jako ovsík vyvýšený, srha laločnatá n. lipnice luční apod. přechodný charakter ke společenstvům svěžích luk svazu Arrhenatherion..</p>
<p>svaz Violion caninae Mezofilní podhorské smilkové trávníky as.Nardo-Festucetum capillatae</p>	<p>3b</p>	<p>Vegetace acidofilních krátkostébelných trávníků není v lokalitě vyvinuta samostatně, ale tvoří nedílnou základní součást mozaiky chráněného lučního biotopu. Mozaikovitý výskyt spolu s předchozím typem je pro oblast jižních Čech charakteristický. Výrazněji je společenstvo posunuto směrem k mezofilnímu typu v ploše 1a a 1c, místy přechází až do mezotrofní vegetace s prvky svazu Arrhenatherion. Typickými druhy jsou např. hadí mord nízký, bika hajní, černýš luční, hvozdík kropenatý, jestřábník chlupáček, jetel chlumní, kostřava ovčí, mochna nátržník, psineček obecný, smělek jehlančový, třezalka tečkovaná, violka psí nebo zvonek okrouhlolistý, naznačující poměrně teplomilný charakter společenstva</p>
<p><i>podsvaz Calthenion</i> <i>Mokré louky se skřipinou lesní</i> <i>as.Scirpetum sylvatici</i> <i>Vlhká lada s ostřicí třeslicovitou</i> <i>as.Scirpo-Caricetum brizoidis</i> <i>Acidofilní mokré louky s pcháčem bahenním</i> <i>as.Angelico - Cirsietum palustris</i></p>	<p>3b 4b 3b</p>	<p>Fragmenty vegetace mokřých luk jsou zastoupeny zejména v porostech lad kolem terénní deprese v nivě v rámci ochranného pásma (plocha 4,7), ale i v luční části lokality vlastní PP, zejména v mokřém úpatí svahu (plocha 1d, resp.1f). Charakteristicky jsou vyvinuty ostrůvky porostů se skřipinou lesní (as.Scirpetum sylvatici) zejména v mokřadních porostech v ploše 4. Vegetace s ostřicí třeslicovitou (as.Scirpo-Caricetum brizoidis), která je degradačním stadiem vlhkých a mokřých luk je pouze maloplošně vyvinuta, resp. naznačena v lokalitě v J části vlhké louky v ploše 1f. Společenstvo kosených pcháčových luk as.Angelico - Cirsietum palustris je přítomno spíše jen ve fragmentech (plocha 1d, 4, 7) s přítomností skupiny charakteristických druhů jako sítina rozkladitá, kyprej obecný, pcháč bahenní, děhel obecný, karbincek evropský, pomněnka bahenní, vrbina obecná ad., které přesahují do ostatních mokřadních společenstev.</p>
<p>svaz Arrhenatherion Svěží mezotrofní louky</p>	<p>4b</p>	<p>Společenstva svěží mezotrofní louky se v lokalitě nachází spíše okrajově. Ve vlastním území PP lze identifikovat jejich prvky v mozaice s porosty svazu Molinion v sušších, mezotrofních partiích porostu (cca plocha 1c), příp. jeho degradovaných částech (plocha 1i,g). V rámci ochranného pásma má ke společenstvu nejbližší polopřirozený porost v ploše 5. Objevuje se běžné charakteristické spektrum druhů jako bedrník obecný a větší, bojínek luční, bolševník obecný, hrachor luční, jitrocel kopinatý, kohoutek luční, kontryhel obecný, kopretina bílá, kostřava červená, lipnice luční, lomikámen zrnatý, ovsík vyvýšený, ovsíř pýřitý, pryskyřník prudký, psárka luční, rozrazil rezekvítek, rožec obecný, řebříček obecný, řeřišnice luční, srha laločnatá, štírovník růžkatý, šťovík luční, tomka vonná, trojštět žlutavý, zvonek rozkladitý aj. V kulturní louce nad lokalitou porost tvoří nejběžnější druhy svazu Arrhenatherion, jež doprovází taxony charakteristické pro intenzivní louky a pastviny ze svazu Cynosurion (jetel plazivý, černohlávek obecný, smetanka lékařská ad.), lze předpokládat pozvolný vývoj pestřejšího společenstva svěží louky.</p>
<p>svaz Alopecurion Aluviální psárkové louky</p>	<p>4b</p>	<p>V kulturní, druhově chudé louce na zatrávněných pozemcích bývalých polí v blanické nivě, tvořících Z část OP Přírodní památky, se pozvolna prosazují běžné druhy stanovištně příslušných aluviálních luk ze svazu Alopecurion (nově Deschampion). Porost tvoří běžné taxony jako psárka luční, jetel zvrhlý, pryskyřník plazivý, pryskyřník prudký, rožec obecný, smetanka lékařská, šťovík tupolistý. Fragmenty společenstva zasahují i do mokřadních porostů lad kolem zamokřených depresí.</p>

Přehled a popis vegetace podle zastoupených společenstev-pokrač.

Název společenstva	Ohrožení	Popis biotopu
<i>svaz Juncenion</i> <i>Vegetace vlhkých narušovaných půd</i> <i>as. Juncetum effusi</i>	4b	K tomuto typu vegetace lze místy přiřadit ostrůvkovité porosty vlhkomilných druhů se sítinou rozkladitou a článkovanou na půdách narušovaných pojezdy mechanizace při kosení luk na okraji mokřých depresí v nivě Blanice v západní části ochranného pásma (plocha 4,7).
<i>svaz Phragmition communis</i> <i>Společenstva rákosin stojatých vod</i> <i>(as. Typhetum latifoliae,</i> <i>Sparganietum erecti,</i> <i>Glyceretum aquaticae)</i>	3-4b 3b 4b	Biotopem porostů rákosin v lokalitě jsou mělké zamokřené terénní deprese v nivě Blanice v trase zaniklého původního říčního koryta v západní části OP Přírodní památky. V mozaice s další popsanou vegetací mokřých lad a periodických tůní jsou ostrůvkovité jsou zastoupeny kolonie porostů rákosin, zejména s orobincem široolistým (plocha 4,7), méně i se zevarem vzpřímeným (plocha 7) a zblochanem vodním (plocha 4).
<i>svaz Caricion gracilis</i> <i>Společenstva vysokých ostřic</i> <i>(as. Phalaridetum,</i> <i>spol. Juncus effusus)</i>	4b 3b	Biotopem mokřadní vegetace z okruhu společenstev vysokých ostřic v lokalitě jsou mělké zamokřené terénní deprese v nivě Blanice v trase zaniklého původního říčního koryta v západní části OP Přírodní památky. Vegetace toho typu je zastoupena hojně, ale jen v degradované, resp. málo reprezentativní formě. V mozaice s další popsanou vegetací mokřých lad a periodických tůní jsou vyvinuty druhově chudé, ruderalizované porosty s chřasticí rákosovitou (spol. Phalaridetum), které v pozdější letní fázi tvoří místy dominantní součást mozaiky (plocha 4). Fyziognomicky blízké vegetaci vysokých ostřic jsou i některé části zapojených porostů sítiny rozkladité (plocha 4,7)
<i>svaz Oenanthion aquaticae</i> <i>Eutrofní společenstva bahničných substrátů</i> <i>(as. Ranunculo flammulae-Juncetum articulati,</i> <i>Glycerio fluitantis - Oenantheum aquaticae)</i>	3a 4b	Vegetace tohoto typu je vyvinuta kolem periodických tůní v lokalitě mokřadních lad v nivě Blanice v západní části OP Přírodní památky. Jde o porosty dominancí druhů jako zblochan vzplývavý n. žabník jitrocelový. Do tohoto typu lze snad zařadit i ostrůvkovitou vegetaci se sítinou článkovanou a pryskyřníkem plaménkem jako as. Ranunculo flammulae-Juncetum articulati, zmíněná v Katalogu biotopů (Chytrý, M. a kol.)
<i>svaz Littorellion uniflorae</i> <i>Společenstva pobřežnice a bahniček na mělkém pobřeží vod</i> <i>as. Ranunculo flammulae-Juncetum bulbosi</i>	3-4b	Vegetace vytrvalých obojživelných bylin je v lokalitě zastoupena v rámci pozemků zařazených do ochranného pásma západně od PP v nivě Blanice, a to v mokřadních biotopech lad kolem mělkých terénních depresí v trase zaniklého říčního ramene s periodickými tůněmi (plocha 7). Jde o společenstva druhů snářejících střídání suchozemské fáze a záplavy. V lokalitě lze k této vegetaci přiřadit ostrůvky porostů se sítinou cibulkatou, doprovázenou dalšími charakteristickými druhy jako žabník jitrocelový, pryskyřník plamének, kalužník šruchovitý.

(**údaje silně** - hl. předmět ochrany, **slabě** - další spol. ve vlastní ploše PP, **kurzivou** - spol. zastoupená v OP)

2.5.1 Základní údaje o lesích

V lesní části PP je chráněn přirozený hájový porost ptačincové lipové doubravy s přirozenou skladnou dřevin a zachovalým pestrým květnatým bylinným patrem na charakteristickém stanovišti nízkého zářezového svahu podél okraje blanické nivy. Podél těchto teplých stanovišť zasahují hájová společenstva hluboko šumavského podhůří. Současný přirozený charakter lesního porostu je výsledkem historického vývoje, kdy byl pozemek odlesněn a dlouhodobě využíván jako pastvina s rozptýlenou zelení (možná pastevní háj), současný lesní porost je výsledkem přirozené sukcese cca posledního století. Údaje a popisy lesní části PP jsou uvedeny v následujících tabulkách:

Přírodní lesní oblast	15a - Jihočeské pánve
Lesní hospodářský celek	Protivín
Výměra LHC v ZCHÚ (ha)	0,4386 ha
Období platnosti LHO:	2008 - 2017
Organizace lesního hospodářství *	
Nižší organizační jednotka**-	

Popis lesních porostů podle porostních skupin									
Ozn. porostní skupiny	Dílčí plocha	Výměra dílčí plochy (ha)	SLT	Zastoupení SLT (%)	Dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	Věk	Kategorie lesa	Popis porostu
451D b11	2b 2c 2d	0,188	2D 2V	90 10	lp db jv os br tr	70 30 + + + +	120 120	10	Severní část lesní skupiny se starým porostem LP s DB příměsí. V podrostu se objevuje zejména BC, LIS, TR, dále HH, BSE, v mokré úžlabině též STH, zmlazují LP, DB, vzácněji další druhy, podrost s převahou BC je více vyvinut v S části skupiny, jižněji méně zapojený. Bylinné patro je pestré, květnaté, s řadou hájových druhů v jarním aspektu, později převažují nitrofilní taxony. V J části skupiny v mokré úžlabině v bylinném patře prvky lužních společenstev střemchových doubrav. V horní části svahu černé skládky zahradního a komunálního odpadu, od nich se šíří ruderalní a okrasné druhy.
451D b9	2g	0,076	2S	100	db lp br	90 10 +	100 100	10	Jižní část lesní skupiny se starým porostem DB, jen vtroušena je LP, v řídkém podrostu se objevuje SRS, RZ, HH, BS, TR, řídkce zmlazují LP, DB. Bylinné patro je chudší, s převahou lipnice hajní, výskyt některých teplomilnějších druhů, přechod od hájových společenstev k acidofilní doubravě. Ve vlhčím S okraji skupiny převážně nitrofilní druhy.
451D a11	2f	0,132	2D 2V	70 30	lp db jv	70 20 10	120 120	10	Horní (západní) část úžlabiny se starým porostem LP s DB příměsí, vtroušen je JV. V proměnlivě zapojeném podrostu BC, dále LIS, TR, HH, BSE, STH, zmlazují LP, JV, DB, JS. Bylinné patro je poměrně pestré, květnaté, v jarním aspektu s hájovými druhy, později silně nitrofilní. V horní části svahu černé skládky zahradního a komunálního odpadu, od nichž se šíří ruderalní druhy. V menší míře je porost poškozen zlomy a vývraty.
451D a9	2e	0,041	2D 2V	60 40	lp db	70 30	100 100	10	Obdobný charakter jako předchozí skupina. Okraj porostu ruderalizovaný, ale bez skládek (navazuje kulturní louka), ojedinělé skládky dřeva.
orná 304/2	2h	0,112	2S 2V	70 30	db br	100 +	30	-	Pozemek v úpatí svahu v jižní části lokality. Evidenčně se jedná o ornou půdu, aktuální vegetaci tvoří lesní porost ve věku kolem 30 let, patrně jde o umělou výsadbu na oraném pozemku. Mladá, stejnověká kmenovina DB, ojediněle je vtroušena BR, sporadický podrost, chudé nitrofilní bylinné patro.

Přehled výměr a zastoupení souborů lesních typů

Typologická charakteristika dle typologické mapy uveřejněné serverem UHUL.cz vymezuje v celé lokalitě lesní typ 3S1 (svěží dubová bučina šřavelová), původní LHP uvádí lesní 3D6 (obohacená dubová bučina bažanková). Těmto SLT odpovídá HS 45 - živná stanoviště středních poloh. Deklarovaným lesním typům by odpovídala společenstva květnaté bučiny, v dřevinné skladbě s převahou buku a příměsí jedle a dubu.

Vzhledem k přirozenému hájovému charakteru porostu s lípou a dubem v lokalitě PP i dalších hájových porostů zachovaných v obdobných partiích podél nivy Blanice je zjevné, že stávající typologie neodpovídá přirozenému společenstvu na daném stanovišti. Regionálnímu jihočeskému společenstvu ptačincové lipové doubravy lépe odpovídají společenstva živných řad 2.LVS odpovídající HS 25- živná stanoviště nižších poloh. V území je možno vymezit tři odlišné lesní typy a hospodářské soubory:

HS 25 - živná stanoviště nižších poloh, podsoubor a:

2D4 - obohacená buková doubrava ptačincová (severní část lokality s bohatým květnatým bylinným patrem)

2S5- svěží buková doubrava s lipnicí hajní (jižní část s chudším bylinným patrem, přechod k AD)

HS 25 - živná stanoviště nižších poloh, podsoubor c:

2V2- vlhká buková doubrava bršlicová (vlhká partie dna úžlabiny, nitrofilní bylinné patro, přechod k luhu)

Přirozená dřevinná skladba byla stanovena na základě údajů metodiky Péče o chráněná území II. Lesní společenstva (I.Míchal, V.Petříček a kol, AOPK ČR Praha1999), místní zastoupení dřevin bylo upraveno v rámci daných intervalů s ohledem na místní poměry. Ve skladba je reflektována absence, resp. omezený výskyt buku v přirozených porostech nižších poloh Pošumaví. Absence jedle v lokalitě je patrně druhotná, daná vývojem (sukcese lesa na pastvině), bylo by vhodné zvážit její reintrodukci jako vtroušené dřeviny. Vzhledem k malému rozsahu lokality a příbuznosti zastoupených lesních typů je poměr hlavních dřevin pro potřebu Plánu péče v kap.3.1.1 stanoven jednotně pro celou lokalitu a jednotlivé typy jsou odlišeny jen skladbou vedlejších dřevin. Následující tabulka uvádí výměry lesních pozemků v rámci SLT podle zákresu do GIS:

Přírodní lesní oblast: 15a - Jihočeské pánve				
Lesní typ	Název LT	Přirozená dřevinná skladba SLT	Výměra (ha)	Podíl (%)
2D4	obohacená buková doubrava ptačincová	db5, lp4, jv1, jl, tr, js, kl	0,3143	61
2S5	svěží buková doubrava s lipnicí hajní	db7, lp3, jv, jr, tr, br, kl	0,1066	21
2V2	vlhká buková doubrava bršlicová	db5, lp4, jv1, jr, jl, tr, js, ol, kl	0,0954	18
Celkem			0,5163	100

Porovnání přirozené a současné skladby lesa

V tabulce je porovnán podíl dřevin v přirozené a aktuální druhové skladbě lesa. Aktuální skladba je odhadnuta na základě terénní rekognoskace území. Vzhledem k malému rozsahu lesa a příbuznosti zastoupených lesních typů je provedeno hodnocení přirozenosti dřevinné skladby pro lokalitu jako jeden celek:

Lesní plocha v rámci ZCHÚ

Zkratka	Název dřeviny	Současné zastoupení (ha)	Současné zastoupení (%)	Přirozené zastoupení (ha)	Přirozené zastoupení (%)
Jehličnany					
jd	jedle	0	0	0,04	1,5
Listnáče					
db	dub	0,207	40	0,258	50
lp	lípa	0,284	55	0,207	40
jv	mléč	0,005	1	0,021	4
br	bříza	0,010	2	0,003	0,5
os	osika	0,005	1	0,003	0,5
bk??	buk	0	0	0,003	0,5??
ol	olše	0	0	0,003	0,5
jr	jeřáb	0	0	0,003	0,5
tr	třešeň	0,005	1	0,003	0,5
js	jasan	0	0	0,003	0,5
jl	jilmy	0	0	0,003	0,5
kl	klen	0	0	0,003	0,5
Celkem		0,516	0100	0,516	100

Hodnocení stupně přirozenosti:

přítomnost stanovištně a geograficky nepůvodních druhů dřevin: 0%,

přítomnost hlavních stanovištně a geograficky původních druhů dřevin: přítomna LP, DB, JV

absence přirozených vedlejších dřevin vč. podrostu:

absence původně více rozšířené JD je dána historickým vývojem z bývalé pastviny

roztrošeně mohl být přítomen nyní chybějící JL, ve vlhké partii OL, možná ojedinelé BK

původ a ovlivnění:

druhotný porost vzniklý převážně přirozenou sukcesí na historické pastvině nebo z pastevního háje, patrně první generace lesa s minimálním vlivem pěstebních zásahů, jen malá část bývalé orné patrně uměle zalesněna DB, vzhledem k malému rozsahu se výrazněji prosazují vnější vlivy (ruderalizace, eutrofizace, ekotonová společenstva)

Hodnocení: stupeň 2 - les přírodní (charakter blízký lesu původnímu)

Přílohy III:

Mapová příloha „Stupně přirozenosti lesních porostů“ - vzhledem malému rozsahu lesa se stanovenou jednotnou přirozenou skladbou není přiložena, hodnocení dokládá předchozí tabulka pro celou lesní část území.

Lesnická mapa typologická a porostní

Mapa dílčích ploch v mapě KN a ve fotomapě

Geologická mapa

2.5.2 Základní údaje o nelesních pozemcích

Dílčí plochy byly vymezeny na základě vzájemné fytoecologické odlišnosti jednotlivých částí porostu tak, aby pro jednotlivé takto vymezené plochy bylo možno stanovit jednotný typ managementu.

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
1	T1.9,T4.2, T2.3,T1.5,X7	MT,XT	0,233	27,0	do 50	SZZ	419-428	3-4

Popis ekotopu a bioty:

Dílčí plochu tvoří luční pozemek v zářezovém svahu podél okraje blanické nivy zaujímající jižní část vlastní plochy Přírodní památky. Porost má charakter extenzivně kosené, svěží až vlhké, v úpatí svahu až mokré, místy květnaté druhově pestré a přirozeně zachované, místy degradující i v různé míře ruderalizované louky.

Geologickým substrátem jsou patrně pleistocenní soliflukční kamenité hlíny, geneticky pocházející z migmatitových zvětralin z nadlehých svahů, na nichž jsou vyvinuty půdy charakteru pseudoglejových kambizemí, patrně lokálně přecházející od kyselejších, přes mezotrofní ke slabě bazickým. V úpatí svahů přechází do glejů na fluvialních sedimentech. Periodické zamokření je dáno povrchově i podpovrchově stékající vodou z nadlehých svahů, v úpatí vysokou hladinou vody v nivní poloze podél zaniklého bývalého říčního koryta.

Luční porost je v současnosti extenzivně kosen v rámci ochrannářského managementu. Plocha byla historicky dlouhodobě využívána jako pastvina či kosená louka, je zde zachováno reliktní luční společenstvo z dlouhodobým kontinuálním vývojem patrně od doby odlesnění ve středověku, čemuž odpovídá vysoká druhová diverzita a výskyt ohrožených druhů.

Porost lze dle dominantních druhů a stupně degradace či ruderalizace rozdělit na několik menších částí, jejichž hranice jsou přibližně vymezeny v grafické příloze. Rozdělení je orientační vzhledem k dynamice vegetace zejména podle průběhu sezóny a managementu, při zásadách je vždy nutné přihlížet k aktuálnímu stavu. Popis menších částí v rámci dílčí plochy 1 je zhruba následující:

1a - Svažitá partie v severní části plochy 1. Druhově pestrý luční porost s vysokou zachovalostí. Charakteru střídavě vlhké louky, ostrůvkovitě s prvky acidofilních trávníků. Hojný je bezkolenc, místy psineček obecný, bohatá populace hvozdíku pyšného, dále hladýš pruský, srpice barvířská, velký polykormon vrby rozmarýnolisté. Jen mírnější degradace s expanzí ovsíku.

1b - Lemová partie podél lesa na severním okraji plochy. Přirozený druhově pestrý porost s druhy společenstev slunných lemů s jetelem prostředním a černýšem hajním a acidofilních poloteplomilných trávníků s jetelem horským, hvozdíkem kropenatým, smělkem jehlančovým či devaterníkem vejčitým. Bez výraznějších prvků degradace a ruderalizace.

1c - Horní polovina svahu ve středu lokality (nad řešetlakovým keřem), podobné jako navazující 1c, tedy vcelku zachovalý, jen mírně degradující porost s bezkolencem a psinečkem obecným - charakter střídavě vlhké louky, ostrůvkovitě s prvky acidofilních trávníků, výraznější je podíl lemových druhů - zejm. hojný jetel prostřední, častá je srpice barvířská.

1d - Zamokřené úpatí svahu s glejovými půdami, přechod z vlhkých luk ve svahu do mokřadních porostů v přilehlé depresi na okraji nivy. Lem je spíše nepravidelně kosen. Převládá charakter mokré louky, místy značně zvýšená ruderalizace. Populace kosatce sibiřského v několika trsech.

1e - Vlhká partie louky převážně v horní části svahu v jižní části plochy 1, periodicky zamokřovaná odtokem z nadlehých svahů. Druhově poměrně pestrý porost spol. střídavě vlhké louky s hojným bezkolencem modrým, objevuje se hvozdík pyšný, hojný je svízel severní. Vlivem přítoku vody z pozemků bývalý polí poněkud zvýšená ruderalizace, projevující se zejména expanzí pcháče osetu.

1f - Vlhká partie louky převážně ve střední části svahu v jižní části plochy 1, periodicky zamokřovaná odtokem z nadlehých svahů. Mírně degradovaný, ale stále dosti pestrý, cenný porost spol. střídavě vlhké až mokré louky s hojnou válečnou prápořitou, bezkolencem modrým, mozaikovitě i ostřicí třeslicovitou. Hojně bukvice lékařská, svízel severní, srpice barvířská, mírná ruderalizace.

1g - Degradované partie porostu ve vlhké dolní části svahu na jihozápadním okraji luční plochy. Druhově chudý porost vlhké louky s převládajícím ovsíkem a srhou laločnatou, zvýšená ruderalizace.

1h - Značně degradovaný porost společenstva vlhké louky ve střední části svahu (cca mezi řešetlakovým keřem a soliterním dubem) se silnou expanzí třtiny křovištní.

1i - Degradovaný lem podél horní hrany svahu, resp. podél východní hranice pozemku Přírodní památky. Polokulturní mezofilní luční porost s převládajícím ovsíkem, srhou laločnatou a psárkou luční, zvýšená ruderalizace.

1j - Cíp lučního pozemku v horní části svahu na jižním okraji plochy 1. Porost se zbytky vegetace vlhké louky a silným ruderalním podílem s kopřivou dvoudomou a srhou laločnatou.

Fytocenologická charakteristika:

V lučním porostu převažují spol. střídavě vlhké bezkolencové louky. Část porostů převážně v severní části inklinuje spíše k typu acidofilní bezkolencové louky Junco - Molinietum, místy s prvky acidofilních trávníků ze svazu Violion caninae. Část porostů spíše v jižní části s účastí válečky prápořité má blíže k bazofilní bezkolencové louce Molinietum caeruleae. Již zmíněná společenstva Violion caninae jsou spíše jen značena některými prvky ve spíše mezofilních partiích porostu (snad as. Festuco capillatae - Nardetum), v lemu podél severního okraje plochy se objevují i prvky sušších stanovišť bližší as. Campanulo - Dianthetum deltooides. Zde, tedy v mezofilním slunném lemu podél lesa na S okraji plochy je zřetelně vyvinuta vegetace černýšových lemů Trifolio medii - Melampyretum nemorosi, místy ostrůvkovitě zasahující i jižněji do lučních porostů. V některých mezofilních partiích porostu se prosazují i spíše mezotrofní společenstva inklinující k ovsíkovým loukám svazu Arrhenatherion. V zamokřeném úpatí přechází luční porost do společenstev mokré louky podsvazu Calthenion, dosti ruderalizovaných.

Významné druhy bylin: hvozdík pyšný (C1), hladýš pruský (C2), kosatec sibiřský (C2), hadí mord nízký (C3), vrba rozmarýnolistá (C3), zvoneček černý (C3), srpice barvířská (C4), svízel severní (C4)

Zjištěné druhy rostlin:

bedník obecný, bedník větší, bezkolenc modrý, bika hajní, bika ladní, bojínka luční, bolševník obecný, bršlice kozí noha, bukvice lékařská, černýš hajní, černýš luční, devaterník penízkovitý, dub letní, hrachor luční, hvozdík kropenatý, chřastavec rolní, chrpa luční, jestřábník chlupáček, jetel chlumní, jetel plazivý, jetel prostřední, jitrocel kopinatý, kerblík lesní, kohoutek luční, kokotice povázka, kontryhel obecný, kopřiva dvoudomá, kostival lékařský, kostřava červená, kostřava luční, kostřava ovčí, krtičník hlíznatý, krvavec toten, lipnice luční, lomikámen zrnatý, mateřídouška vejčitá, mochna nátržník, olešník kminolistý, osívka jarní, ostřice jarní, ostřice měkkostěnná, ostřice srstnatá, ostřice třeslicovitá, ovsík vyvýšený, ovsík pýřitý, pcháč oset, pomněnka drobnokvětá, pomněnka chlumní, pryskyřník prudký, pryskyřník zlatožlutý, přeslička rolní, psárka luční, psineček obecný, psineček výběžkatý, ptačinec trávolistý, ptačinec velkokvětý, rozrazil rezekvítek, rožec rolní, řebříček obecný, řeřišnice luční, řešetlák počistlivý, sasanka hajní, smělak jehlančový, smolníčka obecná, srha laločnatá, svízel bílý, svízel povázka, svízel šiřišťový, štírovník růžkatý, šťovík luční, šťovík tupolistý, tomka vonná, trojštět žlutavý, třeslice prostřední, třezalka tečkovaná, tužebník jilmový, válečka prápořitá, vikev ptačí, violka psí, violka rolní, vrbina obecná, zvonek okrouhlostý, zvonek rozkladitý

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svazitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
2	L3.1, L2.2B, L7.1	DH,LO,KR,RU	0,643	73,0	do 60%	přev.Z	417-433	4-5

Popis ekotopu a bioty:

Dílčí plochu tvoří lesní pozemek v zářezovém svahu podél okraje blanické nivy zaujímající severní část vlastní plochy Přírodní památky. Vegetace má charakter starého, různověkého enklávního lesa přirozené druhové skladby. V dřevinné skladbě převládá lípa srdčitá s příměsí dubu letního, porůznu jsou vtroušeny bříza bělokora, osika, javor mléč, třešeň ptačí. V podrostu proměnlivé hustoty nehojně zmlazují druhy stromového patra, dále jasan ztepilý, hrušeň polnička, z keřových druhů jsou zastoupeny bez černý, líska obecná, hlohy, srstka obecná, brslen evropský, střemcha hroznovitá, řešetlák počistlivý, především v křovinném lemu též trnka obecná a růže šípková. Bylinné patro je z větší části dobře zachované a pestré s řadou charakteristických druhů květnatých hájových, kolem mokré úžlabiny až lužních společenstev, v jižní části přirozeně chudší s přechodem k acidofilní vegetaci. Duhově bohatý je zejména jarní aspekt, později s vysokou pokryvností nastupují nitrofilní taxony, což je dáno nejen přirozeným charakterem stanoviště, ale i níže popsávanými negativními vlivy z okolí.

Geologickým substrátem jsou patrně pleistocenní soliflukční kamenité hlíny, geneticky pocházející z migmatitových zvětralín z nadlehlých svahů, na nichž jsou vyvinuty půdy charakteru pseudoglejových kambizemí, patrně přecházející od bohatších, mezotrofních ne severu ke kyslejších v jižní části porostu. V zamokřeném dně úžlabiny půdy přechází do glejů. Periodické zamokření je dáno povrchově i podpovrchově stékající vodou z nadlehlých svahů.

Porost nebyl v poslední etapě lesnický ošetřován, nachází se nicméně v poměrně dobrém zdravotním stavu, jeho druhová skladba i prostorová struktura umožňuje dlouhodobou existenci a kontinuální přirozenou obnovu. Zčásti je porost narušen zlomy a vývraty v horní části úžlabiny. Negativem a ohrožením jsou zejména vnější vlivy: sousedství zahrádkářské kolonie, na jejímž okraji dochází dlouhodobě k ukládání zahradních odpadů na černé skládky do prostoru lesa. V minulosti došlo patrně i k posunu oplocení zahrad do lesního pozemku. Ze skládek dochází k šíření okrasných druhů bylin do lesního biotopu (hyacint, tulipán, narcis, ladoňka). Méně významným prvkem devastace chráněné plochy jsou skládky palivového dřeva i jiných materiálů v okraji lesa. Zdrojem zvýšené eutrofizace, resp. ruderalizace jsou dále splachy živin z nadlehlých pozemků (bývalá pole, nyní zčásti zatravněná), zdrojem ruderalizace je i široký silně nitrofilní nekosený lem podél dolního okraje porostu.

Pozoruhodný je fakt, že plocha byla historicky dlouhodobě využívána jako pastvina či kosená louka patrně od doby odlesnění ve středověku. Současný porost je přes svůj zdánlivě klimaxový charakter první generací lesa, vzniklou snad přirozenou sukcesí na původní pastvině s rozptýlenou zelení.

Porost lze dle charakteru rozdělit na několik menších homogenních částí, jejichž hranice jsou přibližně vymezeny v grafické příloze zhruba následujícím způsobem:

2a - Severní okraj lesního porostu s pláštěm přirozených mezofilních křovin, především trnka obecná, růže šípková, hlohy ad. Ruderalizovaný lem.

2b - Severní část lesa, starý hájový porost ve svahu pod zahrádkářskou kolonií, hustší podrost s lískou, bezem černým ad., v jarním aspektu pestré květnaté bylinné patro, později nástup ruderalních druhů. Narušení skládkami zahradního odpadu pod přílehlými chatami, od skládek šíření okrasných druhů.

2c - Navazující partie v severní část lesa, starý hájový porost s již řídkším podrostem, patrně nejzachovější část lesního biotopu. V jarním aspektu pestré květnaté bylinné patro, později nástup nitrofilních druhů.

2d - Krátká boční úžlabina ve středu lesní části lokality, ve dně s průtokem občasné vodoteče a přílehlém úpatí svahu zamokřená stanoviště s přechodem vegetace do lužních společenstev, projevujícím se zejména účastí druhů charakteristických spíše pro luhy, jako hluchavka skvrnitá, orsej jarní, popenec, kopřiva, netýkavka nedůtklivá ad. Po pestrém jarním aspektu s orsejem jarním nastupuje silně nitrofilní vegetace s dominantní kopřivou dvoudomou. Ve svahu úžlabiny podél přílehlých chat černé skládky zahradního i komunálního odpadu.

2e - Menší přirozená lesní partie starého hájového porostu ve svahu na jižní straně úžlabiny, bylinné patro je spíše nitrofilní, nicméně s účastí přirozených druhů květnatých hájových společenstev, hojně zejména bažanka vytrvalá i další prvky roklinového lesa.

2f - Zhlaví úžlabiny s okrajem hájového porostu, porost zčásti narušen vývraty a zlomy, též skládky odpadu a dřeva z přílehlých chat.

2g - Horní část svahu v jižní části lesní skupiny, starý porost s převládajícím dubem a řídkým podrostem. Bylinné patro je zřetelně chudší, s dominantní lipnicí hajní, místy až přechodný charakter k vegetaci acidofilní doubravy.

2h - Skupina mladé dubové kmenoviny v úpatí svahu v jižní části lesní partie. Sporadický podrost, chudší, dosti nitrofilní bylinné patro.

Fytocenologická charakteristika:

V celé lesní části lokalitky PP převládá charakter hájových společenstev ptačincových lipových doubrav Stellario - Tiliatum, zřetelně lze ale rozlišit mezi druhově bohatou severní částí (nejblíže lesnímu typu 2D) a chudší jižní částí přecházející od společenstev hájů k acidofilní doubravě Luzulo - Quercetum. V zamokřeném dně úžlabiny a přílehlém vlhkém úpatí svahu vegetace s lužními prvky patrně z okruhu společenstev jihočeských úvalových luhů střemchových doubrav (spol. Quercus - Padus), které potencionálně obsazují přílehlou nivu Blanice. Naznačena jsou i společenstva roklinového lesa. Lem mezofilních křovin v severní části porostu z okruhu spol. Rhamno - Cornetum.

Významné druhy bylin: dymnivka bobovitá (C4), hrušeň polnička (C4), pupkovec poléhavý (C4)

Zjištěné druhy rostlin:

bažanka vytrvalá, bez černý, bika hajní, bolševník obecný, brslen evropský, bršlice kozí noha, bříza bradavičnatá, bukvice lékařská, černýš hajní, černýš luční, česnek planý, dub letní, hloh obecný, hluchavka skvrnitá, hyacint východní, jahodník obecný, jasan ztepilý, javor mléč, kakost smrdutý, kapustka obecná, kerblík lesní, kokořík mnohokvětý, konopice pýřitá, kopřiva dvoudomá, kostival hlíznatý, krivátec žlutý, kuklík městský, ladoňka sibiřská, lípa srdčitá, lipnice hajní, líska obecná, máta rolní, mateřka trojžilná, narcis žlutý, netýkavka malokvětá, netýkavka nedůtklivá, orsej jarní, ostřice třeslicovitá, pižmovka obecná, plicník tmavý, popenec břečťanolistý, pryskyřník prudký, psárka luční, ptačinec hajní, ptačinec velkokvětý, ptačinec žabinec, rozrazil laločnatý, rozrazil rezekvítek, růže šípková, řebříček obecný, řešetlák počistlivý, sasanka hajní, silenka níčí, smetanka lékařská, srha hajní, srha laločnatá, srstka obecná, strmobýl lysý, střemcha hroznovitá, svízel přítula, topol osika, trnka obecná, třešeň ptačí, tulipán lesní, válečka prápořitá, violka lesní, vlaštovičník větší, vrba jíva, zvonek broskvolistý, zvonek kopřivolistý

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
3	K2.1	LO,RU	0,140	3,0	do 40	SZZ	419-427	3
<p>Popis ekotopu a bioty: Dílčí plochu tvoří skupina vzrostlých křovin vrby křehké na jihozápadním okraji pozemku vlastní lokality Přírodní památky, zčásti zasahující i do plochy jejího ochranného pásma. Vzrostlý vrbový nálet obsazuje mokré úpatí svahu a přilehlou zamokřenou svahovou partii podél občasného, ale často poměrně vydatného přítoku z výše ležících pozemků, soustředěného do drobné vodoteče. V porostu výšky kolem 6m převažuje vrba křehká, výš ve svahu se přidává bez černý a střemcha hroznovitá. Bylinné patro je poměrně chudé, s převahou nitrofilních taxonů, převažují zejm. kopřiva dvoudomá a bršlice. Geologickým substrátem jsou pleistocenní soliflukční kamenité hlíny, geneticky pocházející z migmatitových zvětralin z nadlehých svahů, na nichž jsou pod vlivem zamokření povrchově stékající i podzemní vody vyvinuty půdy charakteru pseodoglejových kambizemí a glejů. Plocha není hospodářsky využita, historicky dlouhodobě byla využívána jako pastvina či louka. Porost má přirozený charakter náletu, resp. sukcesního stadia luhu na nevyužívané zamokřené ploše, druhově je poměrně chudý i dosti ruderalizovaný, což je dáno přísunem živin z nadlehých, dnes zčásti zatrávněných polí.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Přirozený náletový porost podél občasných vodotečí, včetně nitrofilního bylinného patra je fytocenologicky nejbližší vegetaci vrbin vrby křehké as. Chaerophyllo - Salicetum fragilis, nověji zařazené do svazu Salicion triandre.</p> <p>Významné druhy bylin: zvonečník černý (C3)</p> <p>Zjištěné druhy rostlin: bez černý, bršlice kozí noha, děhel lesní, dub letní, chrastice rákosovitá, kopřiva dvoudomá, orsej jarní, pcháč bahenní, popenec břechanolistý, ptačinec hajní horský, rozrazil potoční, skřípina lesní, střemcha hroznovitá, svízel přítula, vrba křehká</p>								

Další popsání plochy v rámci navrženého ochranného pásma:

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
4	T1.5,M1.1,T1.4, T1.10,M1.7,X7, V1F	MT,VO,RU	0,352	7,5	0	0	419	3
<p>Popis ekotopu a bioty: Dílčí plochu tvoří zamokřená lada v mělké terénní depresi na okraji blanické nivy pod svahem s luční částí Přírodní památky. Porost má charakter mozaiky s vegetací rákosin, vysokých ostřic, mokřých luk, drobných periodických tůní a ruderalních porostů. Převládajícími druhy jsou zejména skřípina lesní, orobinec široolistý, sítina rozkladitá, v letní fázi nastupuje chrastice rákosovitá a v okrajích kopřiva. Místy začínající sukcese olše lepkavé. Geologickým substrátem jsou převážně pleistocenní fluvialní šterkovité písky a holocenní nivní hlíny, na nichž jsou vlivem trvalého zamokření vyvinuty půdy typu glejů. V současnosti není plocha hospodářsky využívána, v okrajích je snad nepravidelně kosena s okolní loukou dle momentální vlhkosti. Porosty mají přirozený charakter mozaiky mokřadní vegetace, avšak druhově ochuzené a degradující, se značným podílem nitrofilních až ruderalních druhů. Sníženina je patrně zbytkem již historicky zaniklého starého říčního ramene, resp. tůní v jeho okolí, v minulosti mohla být patrně využívána jako nepravidelně kosaná stelivová louka.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Vegetaci tvoří společenstva rákosin, představované ostrůvky porostů Typhetum latifoliae, dále vegetace z okruhu spol. vysokých ostřic svazu Caricion gracilis, zastoupená zejména spol. Phalaridetum, tedy chudými degradačními porosty chrastice, resp. spol. Juncus effusus, dále ochuzená společenstva mokřých luk ze svazu Calthenion, z nichž výrazněji je vyvinuto spol. Scirpetum, s porosty skřípiny lesní s ostřicí třeslicovitou, zastoupeny jsou i prvky aluviálních luk ze svazu Alopecurion nebo vegetace narušených vlhkých půd spol. Juncetum effusi kolem vyjetých kolejí. Kolem drobných periodických tůní vegetace eutrofních bahňatých substrátů se zblochanem vzplývavým a psárkou plavou i běžná vegetace eutrofizovaných vod vodní vegetace spol. Lemno-Spirodeletum. Hojně jsou nitrofilní až ruderalní druhy.</p> <p>Zjištěné druhy rostlin: čistec bahenní, děhel lesní, hvězdoš jarní, chrastice rákosovitá, karbinec evropský, knotovka červená, konopice polní, kopřiva dvoudomá, kostival lékařský, křehkýš vodní, kyprej obecný, lipnice obecná, máta vodní, metlice trsnatá, okřehek menší, olše lepkavá, orobinec široolistý, ostřice zaječí, pcháč bahenní, pomněnka bahenní, pryskyřník plazivý, pryskyřník prudký, pryskyřník zlatožlutý, psárka luční, psárka plavá, psineček výběžkatý, rožec obecný, řeřišnice luční, sítina rozkladitá, skřípina lesní, smetanka lékařská, šíšák vroubkovaný, šťovík tupolistý, vrbina obecná, závitka mnohokořenná, zblochan vzplývavý</p>								

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
5	T1.1	MT	0,235	5,0	do 20	SZ	424-428	3
<p>Popis ekotopu a bioty: Dílčí plochu tvoří polokulturní kosená svěží louka v nízkém zářezovém svahu podél okraje nivy, zaujímající jižní část ochranného pásma Přírodní památky. Ochuzený, ale relativně málo ruderalizovaný luční porost s běžnějšími druhy mezotrofních svěžích trávníků. Mez podél dolního okraje svahu s řadou starších dubů letních, v podrostu střemcha hroznovitá, chudé bylinné patro tvořené lipnicí luční. Geologickým substrátem jsou pleistocenní soliflukční kamenité hlíny, geneticky pocházející z migmatitových zvětralín z nadlehlých svahů, na nichž jsou vyvinuty půdy charakteru typických kambizemí. Louka v současnosti pravidelně extenzivně kosená. V historii byl pozemek dlouhodobě využíván jako orná půda, v tč. zarostlém svahu patrně jako louka či pastvina.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Polokulturní ochuzený porost svěží mezotrofní louky s běžnými druhy společenstev ze svazu Arrhenatherion. Dubová skupina tvoří fragment nejbližší vegetaci acidofilní doubravy Luzulo - Quercetum.</p> <p>Významné druhy bylin: zvonečník černý (C3)</p> <p>Zjištěné druhy rostlin: bedrník obecný, bika ladní, dub letní, jitrocel kopinatý, kohoutek luční, kontryhel obecný, kopretina bílá, kopřiva dvoudomá, kostřava červená, lipnice hajní, lipnice luční, lomikámen zrnatý, ovsík vyvýšený, ovsík pýřitý, psárka luční, psineček obecný, rozrazil rezekvítek, rožec obecný, srha laločnatá, střemcha hroznovitá, štirovník růžkatý, šťovík luční, tomka vonná, violka psi</p>								

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažitost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
6	M1.1,M1.3, M3,V1F,M1.7	VO	0,052	1,1	0	0	417	3
<p>Popis ekotopu a bioty: Dílčí plochu tvoří zamokřená mělká deprese v pozemku trvalé kulturní nivní louky v plochém terénu blanické nivy pod lokalitou Přírodní památky. Porost má charakter mozaiky s vegetací rákosin, sítin, mokřých luk a a eutrofních bahnitých substrátů. Převládajícími druhy jsou zejména sítina rozkladitá, orobinec široolistý, zevar vzpřímený, zblochany vodní a vzplávavý, kypraj obecný ad. Aktuální vegetace je vyvinuta na člověkem silně ovlivněném stanovišti (býv. orná), má tedy druhotný, ale přirozený charakter s minimální ruderalizací. Geologickým substrátem jsou převážně pleistocenní fluvialní šterkovité písky a holocenní nivní hlíny, na nichž jsou vlivem trvalého zamokření vyvinuty půdy typu glejů. V depresi je hladina spodní vody trvale blízko povrchu v souvislosti s hladinou v blízkém toku, zvýšenou atabilizovanou bavorovským jezem, do deprese dále stéká periodický, ale zejména v jarním období dosti vydatný přítok z nadlehlých svahů. V současnosti je plocha občasně kosená s okolní loukou dle momentální vlhkosti. Historicky je sníženina patrně zbytkem již zaniklého starého říčního ramene, v bližší minulosti mohla být patrně využívána jako nepravidelně kosená stelivová louka, v nedávném období intenzivního zemědělství jako orná půda.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Vegetaci tvoří mozaika mokřadních společenstev, navzájem se prolínající a proměnlivá v průběhu jedné sezóny i v různých letech zejména dle průběhu srážek a termínů občasných sečí. Mozaiku tvoří společenstva rákosin stojatých vod, představované menšími ostrůvky porostů Typhetum latifoliae, Sparganietum erecti i Glyceretum aquaticae, dále porosty sítiny rozkladité, zařaditelné nejspíše do okruhu spol. vysokých ostřic svazu Caricion gracilis (nepříliš odlišitelných od vegetace narušených půd Juncetum effusi), přecházejícími do ochuzených společenstev mokřých luk ze svazu Calthetion (s porosty vrbiny obecné, sítiny rozkladité, kypraje obecného či karbince evropského). Kolem drobných periodických tůní nastupuje vegetace nejbližší společenstvům eutrofních bahnitých substrátů ze svazu Oenanthion (nejspíše as. Ranunculo flamullae-Juncetum articulati) se zblochanem vzplývavým, pryskyřníkem plaménkem, žabníkem jitrocelovým, psárkou plavou, ad., vzácněji je zastopena i vegetace vytrvalých obojživelných bylin se sítinou cibulkatou (as. Ranunculo flamullae-Juncetum bulbosi) a dalšími druhy jako šruhovník poléhavý, pryskyřník plamének, žabníkem jitrocelovým, psárkou plavou</p> <p>Významné druhy bylin: rozrazil štítnatý (C4)</p> <p>Zjištěné druhy rostlin: chrstice rákosovitá, jetel plazivý, jetel zvrhlý, kalužník šruhovný, konopice velkokvětá, křehkýš vodní, kypraj obecný, okřehek menší, orobinec široolistý, ostřice třeslicovitá, pryskyřník plamének, pryskyřník plazivý, psárka luční, psárka plavá, rdesno blešník, sítina cibulkatá, sítina článkovaná, sítina rozkladitá, svízel přítula, šťovík kadeřavý, vrbina obecná, zblochan vodní, zblochan vzplývavý, zevar vzpřímený, žabník jitrocelový</p>								

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažítost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
7	T1.4,X5	MT	2,363	50,3	do 2	SZ	418-420	2-3
<p>Popis ekotopu a bioty: Kulturní až polokulturní, druhově chudé mezofilní až vlhké louky v plochem terénu nivy na pozemcích v rámci ochranného pásma. Kulturní porosty s převahou psárky luční a pozvolna nastupujícími druhy aluviálních luk. Geologickým substrátem jsou pleistocenní fluviální šterkovité písky a holocenní nivní hlíny, na nichž jsou vyvinuty půdy typu glejových fluvizemí až glejí. Někdejší orná půda byla v rámci ochranného managementu území zatravněna, pozemky jsou pravidelně koseny. Pozemky byli v historii využívány jako louky a orná půda.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Kulturní porost s psárkou luční, v němž se pozvolna prosazují druhy aluviálních luk svazu Alopecurion.</p> <p>Zjištěné druhy rostlin: jetel zvrhlý, pcháč bahenní, pryskyřník plazivý, pryskyřník prudký, psárka luční, rožec obecný, smetanka lékařská, šťovík tupolistý</p>								

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažítost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
8	X5	MT	0,396	8,4	do 10	SZZ	424-437	2
<p>Popis ekotopu a bioty: Dílčí plochu tvoří kulturní svěží louky v dlouhých pozvolných svazích v úpatí Svobodné hory nad lokalitou PP, zaujímající jihovýchodní část plochy jejího ochranného pásma. Pozemky byly donedávny využívány jako orná půda, vzhledem délce svahu, sklonu i častému přerону vody z nadlehlých území byly značně ohroženy erozí a byly též zdrojem eutrofizace a ruderalizace v lokalitě PP. Proto byly v rámci ochranného managementu zatravněny a tč. jsou využívány jako trvalá louka. Porosty jsou druhově chudé z běžnými druhy kulturních svěžích luk. Geologickým substrátem jsou zahliněné migmatitové zvětraliny ,na nichž jsou vyvinuty typické kambizemě. V historii byly pozemky zčásti zatravněny, zčásti zorněny, v nedávné době intenzivního zemědělství došlo ke zcelení a zornění celého svažitého pozemku pod lesem, což vedlo ke zintenzivněné procesů vodní eroze.</p> <p>Fytocenologická charakteristika: Běžné obecné texony kulturních svěžích luk z okruhu svazu Cynosurion.</p>								

Dílčí plocha	Označení biotopu	Fyziotyp	Výměra (m ²)	Podíl (%)	Svažítost (%)	Expozice	Nadm. výška	Aktuální koef.stability
9	-	-	0,190	4,0	do 10	Z	422-435	0-2
<p>Popis ekotopu a bioty: Pozemky zahrádkářské kolonie, bezprostředně navazující na zalesněnou severní část PP. Do ochranného pásma je zahrnut původně lesní pozemek, tč. využívaný jako zahrady, jejichž hranice byla patrně posunuta až bezprostředně ke hraně zalesněného zářezového svahu. I za zaměřenou aktuální hranicí lesního pozemku dochází k ukládání zahradního, místy i komunálního odpadu, rozšiřování oplocení ojedinele i jiným devastacím.</p>								

Příloha:

Mapa dílčích ploch

2.6 Zhodnocení výsledků předchozí péče a dosavadních zásahů v území, závěry pro další postup

Pro lokalitu byla před vyhlášením PP firmou Orchis zpracována dokumentace "Inventarizační průzkum a návrh opatření plánu péče pro záměr vyhlášení ZCHÚ Bavorovská stráž". Na jejím základě je od r.1996 uplatňován regulační a asanační management lučních porostů:

- a) Kosení lučních ploch zařazených do ZCHÚ je realizováno jako řízená péče specializovanou firmou. Na základě doporučení a rozborů stavu ZCHÚ ve výše uvedené dokumentaci jsou uplatňovány 1-2 seče ročně, zohledňující charakter kosených ploch. První seč v roce bývá realizována cca v období poloviny června a zasahuje plochy s ruderalizovanými a degradačními porosty, zejména s expanzí třtiny křovištní a pcháče osetu, dále i chudší lemové partie a degradující porosty s expanzí agresivnějších vlastních druhů společenstva jako jsou válečka prápořítá, ovsík vyvýšený, n. ostřice třeslicovitá. Druhá seč bývá realizována cca od konce srpna do začátku října, jde o kosení celé luční plochy simulující tradiční management stelivových bezkolencových luk.
- b) Zatravnění v rámci ochranného pásma bylo realizováno na plochách historicky využívaných jako louky, zorněných v období intenzifikace zemědělství v 70. až 80. letech minulého století. Zornění dosahovalo bezprostředně k dnešní hranici PP, důsledkem byla eutrofizace prostředí a ruderalizace biotopu. Plochy jsou pravidelně koseny, aktuálně mají charakter kulturních, druhově chudých luk, v území nivy s pozvolna nastupujícími společenstvy aluviálních luk. V terénních depresích v nivě došlo k obnově mokřadních bylinných společenstev, byť zčásti ruderalizovaných.
- c) Lesní část PP je ponechávána přirozenému vývoji. Zatím se nepodařilo realizovat navržené sanace drobných skládek v okraji lesního pozemku.

Na základě průzkumů a rozboru vlivů a podmínek lze dosavadní péči o biotop zhodnotit následovně:

- pravidelně realizovaný management dobře odpovídá ekologickým podmínkám lokality a nárokům chráněných druhů a společenstev, druhově pestrá přirozená společenstva s ohroženými druhy zaujímají převážnou část rozlohy PP
- obnovou pravidelného managementu se podařilo stabilizovat chráněná společenstva i populace zásadních ohrožených druhů:
 - došlo k zastavení procesů sukcese na lučních plochách před vyhlášením ZCHÚ silně ohrožených zarůstáním nálety i procesů degradace vlivem hromadění stařiny, resp. do jisté míry i procesů dominance agresivních druhů, tvořících v porostech lad chudá společenstva
 - realizací znovuzatravnění zorněných historických lučních pozemků v prostoru svahů nad lokalitou (na základě jejich začlenění do OP) došlo k omezení eutrofizace a ruderalizace biotopu dotací živin a splachy jemnozeme z erozí ohrožených dlouhých svahů
 - existuje předpoklad dalšího dlouhodobého zlepšení postupným zapojováním drnu nově založených lučních porostů, do budoucna i event. rozšíření přirozených společenstev a zmírnění "ostrovního" efektu degradace plošně omezeného izolovaného biotopu
 - realizací zatravnění zorněných historických luk v rámci OP v prostoru nivy Blanice byl sanován nepříznivý vliv na přilehlý chráněný biotop a byl vytvořen předpoklad pro následnou dílčí revitalizaci mokřadních biotopů v prostoru zaniklého říčního ramene
 - v lesním porostu je stabilizován výskyt a obnova akátu, druh se aktuálně vyskytuje jen velmi sporadicky
- přes pravidelně realizovanou péči dosud přetrvávají některé negativní jevy:
 - přetrvávají degradační porosty i různě silná ruderalizace v dílčích částech lučního biotopu - jde zejména o ohnisko třtiny křovištní, dále porosty se zvýšeným podílem expanzivních přirozených druhů společenstva (ovsík vyvýšený, ostřice třeslicovitá, válečka prápořítá) a dále ruderalní taxony (pcháč oset, kopřiva)
 - trvalý neuspokojivý stav na hranici PP s přilehlou zahrádkářskou kolonií - ukládání zahradního i komunálního odpadu, následní šíření okrasných druhů do lesního biotopu a jeho ruderalizace, rozšířené oplocení a drobné dočasné stavby, skládky palivového dřeva
- plánovaná tvorba tůní v rámci OP je vhodným prostředkem ke zvýšení diverzity a rozšíření biotopu pro chráněné organizmy, zejména obojživelníky i rostlinné druhy mokřadních společenstev. Lze předpokládat rychlé začlenění nového biotopu do území a vývoj přirozených litorálů. Do prostoru budoucích tůní existuje periodický, ale poměrně silný přítok z povodí zčásti využívaného jako trvalé louky. Do budoucna by bylo vhodné uvažovat napojení přítoku z výše ležícího území lokality Na Pořící, resp. s obnovou alespoň drobné vodoteče v trase původního říčního koryta v souvislosti a návaznosti na plánované revitalizační zásahy a vyhlášení ZCHÚ v uvedené sousední lokalitě.

Z uvedeného rozboru byl odvozen návrh péče. V zásadě jde o pokračování a navázání na stávající management s kosením a regulací vývoje bylinných porostů a sanací ruderálních a degradačních porostů. V lesní části jde zejména o sanaci některých negativních jevů v sousedství zahrádkářské kolonie. Je navržena dílčí úprava hranic ochranného pásma. OP je zaměřené na zachování pufrční zóny resp. vhodného vegetačního krytu v části povodí drobných periodických vodotečí stékajících přes lokalitu PP. Plánována jsou revitalizační opatření v nivě (tvorba tůní) k dílčí obnově mokřadních biotopů zaniklého říčního ramene říčky Blanice.

2.7 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

Ze současného stavu lokality PP nevyplývá pro dobu platnosti plánu péče předpoklad možné kolize zájmů ochrany přírody.

3. Plán zásahů a opatření

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

Navržené hospodářské zásahy a opatření směřují ke splnění krátkodobých i dlouhodobých cílů péče o PP. Základní ochranné podmínky stanovuje §34 zákona č.114/1992 Sb., hlavní cíle a předmět ochrany jsou zhruba stanoveny "Nařízením OkÚ Strakonice č.6/96 o zřízení přírodní památky Bavorovská stráž" z 5.3.1996. Ochranné pásmo je nyní vyhlášeno podle hranic přilehlých parcel PK a zákresu v uvedeném zřizovacím Nařízení. Vymezení a návrh dílčích úprav hranic OP podle aktuální stavu lokality je součástí Plánu péče.

3.1.1 Rámcové zásady péče o území nebo zásady jeho jiného využívání

a) péče o lesy

Lesní pozemky tvoří severní část území. Jde o starou enklávní lesní skupinu ve nízkém prudším svahu a vystupujícím na okraji nivy Blanice krátké boční strži. V současné typologické mapě prezentované na webu UHUL je vymezena SLT 3S. Podmínkám lokality a charakteru hájové vegetace lépe vyhovuje vymezení SLT 2D (bohatší severní část porostu), 2S (poněkud chudší jižní část porostu) a 2V (vlhká úžlabina ve střední části), s nímž je nadále uvažováno. Vzhledem k malému rozsahu území a příbuznosti jednotlivých typů, spadajících do HS 25 - živná stanoviště středních poloh je pro celou plochu stanovena jednotná dřevinná skladba a lesnická péče. Rámcové zásady péče dle metodiky pro všechny zastoupené příbuzné SLT uvádí násl. tabulka:

Rámcová směrnice péče o les podle souborů lesních typů			
Číslo směrnice	Kategorie lesa	Soubory lesních typů	
1	32a – přírodní rezervace	2S, 2D, 2V	
Cílová druhová skladba dřevin (%) při obnově lesa			
základní dřeviny		meliorační a zpevňující dřeviny	ostatní dřeviny
db5-6, lp3-4, jv1		2D- jl, tr, js, kl 2S- jr, tr, br, kl 2V- jr, jl, tr, js, ol, kl	bk, jd
A) Porostní typ		B) Porostní typ	
stará enklávní hájová skupina, různověký porost druhové skladby velmi blízké přirozenému stavu, původně patrně z náletu na bývalé pastvině		drobná mladší dubová skupina na JZ okraji plochy, pozemek je stále evidován jako orná půda, patně jde o dubovou výsadbu na orné půdě	
Základní rozhodnutí			
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba
160 a více let	nepřetržitá	160 a více let	nepřetržitá
Hospodářský způsob		Hospodářský způsob	
jednotlivý výběr		jednotlivý výběr	
Dlouhodobý cíl péče o lesní porosty			
Zachování přirozeného charakteru spontánně vzniklého porostu, dlouhodobé udržení stávající přirozené druhové skladby a věkové i prostorové struktury, zajištění kontinuální přirozené obnovy s maximální preferencí přirozených procesů, jen nejnutnější údržba výběrovými zásahy.		Výchova porostu přirozené druhové skladby a věkové struktury, v dlouhodobé perspektivě postupné začlenění do okolního přirozeného porostu, vývoj podrostu a přechod na výběrové hospodaření, resp. nejnutnější údržbu výběrovými zásahy.	
Způsob obnovy a obnovní postup			
Staré jedince DB a LP, resp. ostatních přirozených druhů dřevin předržet v porostu do vysokého věku, využívat a podporovat jejich přirozené zmlazení. Do budoucna v průměrné míře, která neohroží zdravotní stav porostu jako celku, zachovat i jedince ve stadiu rozpadu a tlející padlé dřevo jako biotop ornitofauny a entomofauny i dalších skupin organismů. Plán péče předpokládá pouze přirozenou obnovu ze zmlazení zastoupených druhů přirozené skladby, včetně zachování zastoupeného spektra přirozených vtoušených dřevin. Případně lze uvažovat o ojedinělém umělém zavedení chybějících vzácnějších vtoušených druhů (JD, JL) na vhodném místě v porostu. Realizovat pouze nutné nahodilé zásahy zdravotního výběru, silnější dřevo (pokud není napadeno patogeny ohrožujícími okolní zdravý porost) ponechat na místě k setlení. Zvážit sanaci případných jednotlivých vývrátů, pokud neohrožují funkce porostu, je možno je ponechat.		Vzhledem k malému rozsahu skupiny lze v dlouhodobé perspektivě uvažovat s jejím postupným přirozeným splnutím s okolním porostem. Následně uplatňovat zásady uvedené pro typ A.	
Péče o nálety, nárosty a kultury			
Průklest v místech přehoustlého podrostu s redukcí bezu černého, zachovat a uvolnit lísku a další cenné přirozené druhy keřů. Uvolnit, dle potřeby i zajistit jedince přirozených klimaxových stromových druhů perspektivní pro následný porost. Do vhod. světlejších míst zvážit ojedinělou hloučkovou podsadbu JD, resp. i zavedení JL, do zajištění pravidelné ošetření, zejm. opakovaný nátěr repelenty. Případná sanace ojediněle zmlazujícího akátu, případně jiných nevhodných nepůvodních druhů.		Do budoucna podpořit vývoj podrostu s přirozenými druhy keřů a zmlazením stromových druhů. Event. právě zde zvážit možnosti a perspektivu ojedinělé hloučkové podsadby JD.	
Výchova porostů			
Do budoucna jsou event. možné minimalizované výchovné zásahy v podúrovni z cílem vývoje vhodných jedinců pro následný porost. Případná sanace ojedinělého výskytu akátu.		V období platnosti plánu péče realizovat jemnou až střední výchovnou probírku, zaměřenou na uvolnění nejsilnějších zdravých jedinců DB.	
Opatření ochrany lesa			
Nutné je odstranění černých skládek zahradního a komunálního odpadu, skládek dřeva, oplocení i dočasných staveb mimo pozemky zahrad. Při sanačních zásazích šetrný postup bez devastace okolního porostu. Je nutné dohodou a informací majitelů chat zajistit, aby po sanaci již nedocházelo k ukládání odpadu, jinak zásah nemá smysl. Ochrana přirozeného podrostu, vč. případných jednotlivých jedlových podsadeb (např. JL, JD). Zachovat zápoj okrajů skupiny proti škodám větrem, včetně keřového pláště. V rámci managementu každoroční zhodnocení zdravotního stavu, event. v případě nutnosti výběrové zdravotní zásahy. Kosení nitrofilního lemu podél kulturní louky pod i nad svahem, pravidelně při každé seči vyžínat až bezprostředně k okraji lesního porostu.			
Doporučené technologie			
Šetrný způsob při případné nahodilé těžbě, směrové kácení s ohledem na okolní porost a podrost, přibližování lanem od okraje ZCHÚ, bez vjezdu techniky na chráněné plochy			
Poznámka			
Vyloučení všech mysliveckých zařízení.			

b) péče o nelesní pozemky

Rámcová směrnice péče o nelesní pozemky					
Typ managementu	Vhodný interval	Min. interval	Pracovní nástroj	Termin	Upřesňující podmínky
1. regulační - podzimní kosení vlhkých luk	1x ročně střídavé vynechání cca ¼ ploch	1x za 2 roky	kosa, křovinořez	IX.	Typ managementu simulující tradiční hospodářské využití bezkolencových luk s podzimní sečí na stelivo. Plošné kosení všech lučních porostů v lokalitě. Na plochách přirozených porostů vlhkých luk bude zásah vynechán vždy cca na ¼ plochy střídavě v různých letech, vynechaná část bude označena ve zprávě (kosení nebude vynecháno v ruderalizované části porostu). Pokosená hmota z třtinových a jiných ruderalních porostů bude z plochy ihned odstraněna a na vhodném místě mimo PP kompostována, event. spálena. Ostatní hmota bude sušena na pokose. Část hmoty z pestrých porostů rozprostřít a sušit na degradovaných plochách, následně sklizena a dle možností využití n. likvidace. Při event. mechanizovaném kosení volit vyšší pokos nepoškozující vegetativní orgány rostlin, nepoužívat rotační typy kos.
2. regulační - letní kosení vlhkých luk	1x za 2-3 roky dle aktuál. stavu porostů	1x za 4-5 let	kosa, křovinořez	VI.	Klasický management dvousečných, živinami bohatších luk se seny a následnými otavami (nahrazenými typem 1), nejlépe v poněkud pozdějších termínech. Zaměřeno na zvýšení diverzity degradovaných lučních porostů, resp. zastavení degradačních procesů doprovázených nástupem konkurenčně silných druhů, tvořících chudší fytoocenózy, později až facie (aktuálně zejména ovsík vyvýšený, ostřice třeslicovitá, resp. válečka prápořitá, ale obdobně může nastoupit i jiný druh jako metlice trsnatá, bezkoleneček či psárka luční aj.). Zásah zvýší schopnost konkurence později nastupujících, resp. méně vzrůstných druhů a zapojení drnu. V lokalitě bude využíváno s ohledem na aktuální stav. Kosený porost bude označen ve zprávě, bude sledován a vyhodnocen dopad zásahu na biotop v následujícím roce. Při případném mechanizovaném kosení volit vyšší pokos nepoškozující vegetativní orgány rostlin, nepoužívat rotační typy kos.
3. asanační - letní kosení ruderalních ploch	1(2)x ročně	1x ročně	kosa, křovinořez	VI.	Je zaměřeno zejména na potlačení expanze třtiny křovištní, je nutné jej realizovat při maximálním nárůstu hmoty v začátku metání. Vedle stávajících ploch s třtinou křovištní realizovat zásah i na ve všech aktuálně zjištěných ohniscích výskytu druhu a dalších ruderalních porostech (kopřiva, oset i další). Odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu (spálení, kompostování). Opatření aplikovat do trvalého ústupu ruderalizace, následně možno přecházet na typ 2, event. 1. Plochy kosit i podruhé v roce v rámci celkového podzimního zásahu.
4. regulační - kosení (regenerace) porostů ostřic a rákosin	1x za 2-5 let dle aktuál. stavu porostů (ruderaly dočasně i 1-2x ročně)	1x za 5-6 let	křovinořez	IX.	Periodické podzimní kosení mokřadních bylinných porostů (porosty s druhy rákosin, mokřých lad a vysokých ostřic, resp. chrastice) pro odstranění nahromaděné biomasy, regeneraci porostů, omezení ruderalizace, posílení konkurenceschopnosti světlomilných a méně agresivních druhů a nízkého bylinného patra, aj. Zásahy realizovat dle potřeby, nejednou, nebo lépe postupně vždy cca na části ploch střídavě v různých letech. Kosený porost bude označen ve zprávě, bude sledován a vyhodnocen dopad zásahu na biotop v následujícím roce. Silněji ruderalní okrajové části porostu s dominantní kopřivou, případně chrasticí bude vhodné kosit častěji (nejlépe až 2x ročně) do ústupu ruderalizace - zásah realizovat nejlépe spolu se sečí přilehlé louky v OP, umožní-li to vlhkost terénu. Po vyhloubení tůň kosit dle potřeby pravidelně pro omezení ruderalizace až do stabilizace porostů.
5. regulační - údržba lučních křovin	1-2x za 10 let	1x za 10 a více let	vhodná mechanizace dle možností dodavatele	X.-III.	Prohloubení a udržení přirozeného biotopu skupiny lučních vrbových křovin. Vyřezat suché a polehlé kmeny, případně napadené části porostu. Realizovat přiměřeně silnou, citlivou probírku s preferencí silnějších vzrůstných kmenů tak, aby došlo k vývoji silnějších jednotlivých kmenů a byl omezen vývoj později se rozlamujících polykormonů. Zásahy s minimalizací poškození porostu. Zachovat a podpořit další přirozené příměsi (střemcha ad.). Do porostu neukládat pokosenou hmotu.

Rámcová směrnice péče o nelesní pozemky					
Typ managementu	Vhodný interval	Min. interval	Pracovní nástroj	Termin	Upřesňující podmínky
6. regulační - údržba mezofilních křovin	1x za 10 let	1x za 10 a více let	vhodná mechanizace dle možností dodavatele	X.- III.	Dle aktuálního stavu zvážit nutnost ozdravení a údržby porostů mezofilních křovin. Vyřezat suchou, případně napadenou dřevní hmotu, prosvětlit, příp. přiměřeně zmladit přehoustlé partie, odstranit případné nevhodné druhy (akát apod.), přiměřeně omezit rozvoj bezu černého ve prospěch hodnotnějších druhů. Zachovat a podpořit další přirozené cenné druhy příměsí (střemcha, líska apod.) či stromové jedince.
7. asanační - tvorba tůní	1x za 10 let	1x za 10 a více let	mechanizace dle možností dodavatele	X.- III.	Vyhroubení jam pro vznik tůní v terénních depresích v nivě v rámci OP na základě zpracovaného projektu. Realizace je plánována v ploše 4. Výhledově vhodná je i plocha 6, resp. propojení obou přítokem z přílehlé lokality starých ramen Na Poříčí v rámci revitalizace v této partii, resp. dílčí obnova zaniklého ramene Blanice v původní trase. Cílem je zvýšení biodiverzity, resp. obnova mokřadního biotopu v trase zaniklého říčního koryta, vznik refugia obojživelníků i přirozených vodních a litorálních společenstev a na ně vázaných zoocenóz. Revitalizační zásah provádět citlivě s minimem devastací přílehlých ploch, zejm. s vyloučením devastace plochy PP.
8. regulační - kosení kulturních luk v OP	niva 2x, svah 1-2x ročně	1x ročně	běžná lehčí mechanizace+ kosa, křovinořez	VI.	Je zaměřeno na údržbu trvalých luk OP jako zapojených, polokulturních, neruderalizovaných, později až polopřirozených porostů mezofilních, resp. aluviálních luk s postupně se zvyšující druhovou diverzitou. Běžné lukařské hospodaření 1-2 sečných luk, ale bez přihnojování nebo likvidace statkových odpadů, obnovy drnu, dosévání intenzivních druhů a případných dalších pratotechnických zásahů. Plochy je v kombinaci s kosením event. možno i extenzivně spásat při zamezení vstupu dobytka do prostoru PP. Rozhodující je zápoj drnu omezující erozi zatravněných ploch, vhodné bude postupně zvýšení diverzity společenstev. Zvážit možnosti občasného sušení sena či rozhození odrolků s plochy PP na části pozemku přílehlé ke ZCHÚ. Užívat pokud možno lehčí techniku, nevjíždět do luk při rozmoklé půdě. <i>Zásadní je pravidelné kosení, resp. vyžínání ruderálních lemů kolem lesního i lučního porostu při každé seči.</i> Zejména pod lesní lokalitou je vyvinut široký nekosený, silně ruderální lem, který je nutno pravidelně sklízet, až k okraji lesa, dle potřeby i za případného použití ručního kosení.

c) péče o rostliny

Cíle managementu

Přiměřené posilování konkurenční schopnosti významných druhů, udržitelné v rámci zachování a prohlubování druhové diverzity celé biocenózy. Základní péči o významné druhy rostlin a cenná ohrožená rostlinná společenstva představuje extenzivní lukařský management. Jeho cílem je zejména:

- blokování expanze konkurenčně silných rostlinných druhů vytvářejících druhově chudé fytocenózy. Jde o druhy ruderálních, zejména třtinu křovištní, resp. pcháč oset, i některé druhy přirozených společenstev, jako ovsík vyvýšený, válečka prápořitá, ostřice třeslicovitá. případně další
- blokování sukcese dřevin na lučních plochách

hvozdík pyšný (*Dianthus superbus*)

Druh vlhkých až mírně vysýchavých, slatinných, bezkolencových luk i okrajů světlých listnatých lesů, vázaný na minerálně bohaté, těžké, jílovité půdy. V ČR ještě na začátku 20. století poměrně běžný druh, v posledních desetiletích zaznamenal rapidní ústup z původních lokalit. Vliv na ústup druhu má především lidská činnost v oblasti zemědělství - úbytek lokalit, odvodňování, zatížení prostředí dusíkem vlivem hnojení, změny skladby vegetace. Dalším obecným problémem hvozdíků je náchylnost k napadení patogeny nebo časté napadení reprodukčních orgánů hmyzem, které snižuje životaschopnost a tvorbu semen. Vytrvalý hemikryptofyt s fenologickým optimem kvetení v červnu až září. Vzhledem k období květu druhu vyhovuje pozdní seč na konci vegetačního období (v termínu tradiční sklizně na stelivo), naopak může být populace omezena letní sečí. Jde o aktuálně nejohroženější taxon společenstva, proto je navrženo plochy s hvozdíkem kosit především v konci vegetace.

kosatec sibiřský (*Iris sibirica*)

Druh vlhkých bezkolencových luk i vlhkých až mokřých lad, populace druhu jsou na řadě míst Pošumaví relativně stabilní, druh prosperuje při ustáleném stavu vodního režimu lokalit a extenzivním hospodaření. Pravidelně se vyskytuje zejména v nekosených porostech, často i v relativně nitrofilních biotopech. Druh může být ohrožen změnami vodního režimu lokality. Populace v lokalitě je poměrně slabá, bylo by možno pokusně realizovat výsev semen v širším okolí mateřských rostlin, tedy zejména v nepravidelně koseném mokřém úpatí svahu s lučním pozemkem. Bude vhodné populaci sledovat a přijímat vhodná opatření dle aktuálního vývoje. Trsy kosatců nekosit v průběhu vegetace, při podzimní seči (jsou-li zralá semena a rostliny suché) posekat s vyšším pokosem a ponechat na místě pro rozptýlení semen. Zajímavý je poznatek o šíření druhu v tankodromech, kde jsou oddenky roznášeny do narušených bahnitých půd pásy tanků.

hladýš pruský (*Laserpitium pruthenicum*)

Mrkvovitý druh vlhkých až mírně vysýchavých, resp. slatinných luk i okrajů světlých listnatých lesů. Je ohrožen úbytkem lokalit, rozoráváním luk, odvodňováním. Dvouletý až vytrvalý druh kvetoucí v červenci až září. Vzhledem k období květu a dvouletému vegetačnímu cyklu vyhovuje pozdní seč na konci vegetačního období (v termínu tradiční sklizně na stelivo), tedy po vytvoření zásobních látek v prvním, resp. semen ve druhém roce. Naopak může být populace omezena letní sečí. Proto je navrženo plochy kosit především v konci vegetace.

vrba rozmarýnolistá (*Salix rosmarinifolia*)

Druh preferuje střídavě vlhké, vlhké i slatinné až rašelinné louky s vyšší hladinou podzemní vody, častěji na silikátových podkladech. Dobře snáší občasné kosení porostu, místy vytváří refugia na druhotných stanovištích jako jsou např. travnaté svahy melioračních kanálů. Kveté před olistěním, v dubnu až květnu. Ohrožením jsou vedle ruderalizace a intenzivního kosení hybridizační procesy, nebezpečí představuje např. promiskuitní vrba ušatá, se kterou vytváří křížence *Salix x plicata*. V lokalitě je zastoupena jedním polykormonem v travnatém svahu. Vhodné by bylo občasné zmlazení, které by mohlo napomoci i k rozšíření populace. Při podzimní seči pokosit s vyšším pokosem vždy cca 1/3 porostu, zaznamenat ve zprávě.

Vzhledem k pravděpodobné dlouhodobé kontinuitě druhu na části lokality není při udržení vhodných podmínek vyloučena ani spontánní obnova populací dalších cenných druhů zastoupených společenstev. Nejen proto bude žádoucí nastavit pravidelný monitoring lokality a event. pružně reagovat na nová zjištění přízpusobením managementu.

d) péče o houby

Po mykologické stránce je území PP poměrně bohatým územím. K diverzitě mykoflóry makromycetů přispívá vlhké mezoklima i relativní pestrost stanovišť vzhledem k malému rozsahu území. Z hlediska zachování diverzity mykoflóry je vhodný aktuální management sečení ploch. Příznivé jsou nevýznamné lesnické zásahy a ponechávání tlejícího dřeva v porostech.

e) péče o živočichy

Cíle managementu

Management vlastní PP je zaměřen na zachování současného přirozeného stavu, příznivého i pro zoocenózy osidlující přirozené biotopy otevřené krajiny (extenzivní louky, přirozené staré remízy). Dalším cílem je doplnit v rámci OP drobné tůně s předpokládaným následným vývojem přirozených litorálů, čímž bude v lokalitě doplněn mokřadní biotop jako významný prvek zvýšení druhové diverzity zoocenóz.

Doporučená opatření

- extenzivní kosení luk a periodická sklizeň mokřadních bylinných porostů
- podpora diverzifikace biotopu a obnova mokřadních biotopů tvorbou tůní v prostoru nivy
- zachování přirozeného chemizmu prostředí (zabránění difúze živin a chemických látek ze zemědělských pozemků či z přítoku)
- minimalizovat rušení ptáků v hnízdní sezóně, zejména neúměrnou návštěvností lokality
- ponechání jednotlivých padlých torz stromů (samostatná část kmene, větve možno odstranit) na místě až do úplného rozpadu
- zemní práce při tvorbě tůně realizovat v nevhodnější období roku, nepoškozovat zimující jedince
- zachovat zázemí lokality v podobě trvalých travních porostů v OP, bez nehnojení, bez jarního vláčení a dalších intenzifikačních pratotechnických zásahů

3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch

a) lesy

Lesní porosty tvoří severní část plochy PP. Jedná se o dílčí plochu 2 ve vnitřním členění na podplochy a-h, pro něž zpracován výčet zásahů v následující tabulce:

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch - lesy											
Označení JPRL	Dílčí plocha	Výměra dílčí plochy (ha)	SLT	Zastoupení SLT (%)	Č. rám. směrnice+porostní typ	Dřeviny	Zastoupení dřevin (%)	Věk	Doporučený zásah	Naléhavost	Poznámka
451D b11	2a	0,014	-	-	neles 6	-	-	120	Zásah dle aktuál. potřeby - průklest s vyřezáním suché, příp. napadené dřevní hmoty, prosvětlení příp. přiměřené zmlazení přehoustlých částí, odstranit event. nevhodné druhy (akát apod.), přiměřeně omezit rozvoj bezu černého ve prospěch hodnotnějších druhů. Zachovat a podpořit další přirozené cenné druhy přiměsí (střemcha, líska apod.) či stromové jedince.	3	
451D b11	2b	0,082	2D	100	1A	lp db os br tr	70 30 + + +	120	<ul style="list-style-type: none"> • Průklest v místech přehoustlého podrostu, citlivá bezu černého, zachovat a uvolnit lísku a další cenné přirozené druhy keřů (zejm. plocha 2b). • Uvolnit a dle potřeby i zajistit jedince přirozených klimaxových stromových druhů, perspektivní pro obnovu porostu. • Sanace případně ojedinele expandujícího akátu (případně dalších nevhodných dřevin) v podrostu i stromovém patře. • Vývraty a zlomy v rokli sanovat dle potřeby jen v nejnútnejší míře, silné dřevo ponechat v porostu pro dokončení vývoje xylofágního hmyzu a dalších druhů a společenstev vázaných na tlející dřevo. Ojedinelý vývrat a narušení půdního povrchu je ponechat jako prvek zvýšení biodiverzity (plocha 2f). • Nutné je pravidelné kosení širokého nitrofilního lemu podél kulturní louky pod svahem, pravidelně vyžínat až bezprostředně k okraji lesního porostu, dle potřeby i ručně • Odstranění černých skládek zahradního a komunálního odpadu, skládek dřeva, oplocení i dočasných staveb mimo pozemky zahrad. Při sanačních zásazích šetrný postup bez devastace okolního porostu. Zamezit dalšímu ukládání odpadu • Zvážit případnou jednotlivou, resp. hloučkovou (JD) podsadbu vzácnějších chybějících vtroušených přiměsí (zejm. JL, JD). • Zachovat a podporovat zápoj okrajů skupiny proti škodám větrem, včetně keřového pláště. • V rámci managementu každoroční zhodnocení zdravotního stavu, event. v případě nutnosti realizovat výběrové zdravotní zásahy. 	2	
451D b11	2c	0,092	2D	100	1A	lp db os br tr	70 30 + + +	120		1	
451D a11,b11	2d	0,108	2D 2V	50 50	1A	lp db jv br tr	70 30 + + +	120		2	
451D a11	2e	0,053	2D 2V	80 20	1A	lp db	70 30	120		1	
451D a9	2f	0,034	2D	100	1A	lp db jv	70 20 10	100		3	
b9	2g	0,059	2S	100	1A	db lp br	90 10 +	100		2	
orná 304/2	2h	0,075	2S 2V	70 30	1B	db br	100 +	30		2	Jemná až střední výchovná probírka, zaměřená na uvolnění nejsilnějších zdravých jedinců DB. Výhledově začlenění do okolního porostu.

Příloha:

Mapa dílčích ploch

b) nelesní pozemky

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch						
Ozn. dílčí plochy	Výměra (ha)	Charakter plochy Dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost	Termín provedení	Interval provádění
1a	0,0338	<p>Charakter plochy: Druhově pestrý luční porost s vysokou zachovalostí v severní části plochy 1. Střídavě vlhké louka Molinion s prvky acidofilních trávníků. Hojně bezkolenc, místy psineček obecný, bohatá populace hvozdíku pyšného, dále hladýš pruský, srpice barvířská, polykormon vrby rozmarýnolisté. Jen mírnější degradace s expanzí ovsíku.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování druhově pestrého lučního porostu přirozeně zachovaného spol. vlhké bezkolencové louky s populací hvozdíku pyšného a dalších druhů. Zamezení ruderalizaci a degradačním procesům, např. expanzí ovsíku vyvýšeného.</p>	<p>kosení - typ 2 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Každoročně při letní seči kontrola, v případě zvýšené ruderalizace realizovat častěji, případně lokální likvidace ostrůvků ruderalizace, či ruční vytrhání rostlin pcháče osetu n. jiných druhů. Naopak při dobrém stavu kosit v létě i méně často</p>	1	VI.	4r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Vyzkoušet vynechání sezony na cca ¼ až 1/5 plochy, následně vyhodnotit dopad. Pokosit vždy cca 1/3 plochy s vrbou plazivou.</p>	1	IX.	1r
1b	0,0134	<p>Charakter plochy: Lemová partie podél lesa na severním okraji plochy. Přirozený druhově pestrý porost s druhy společenstev slunných lemů s jetelem prostředním a černýšem hajním a acidofilních poloteplomilných trávníků s jetelem horským, hvozdíkem kropenatým, smělkem jehlancovým či devaterníkem vejčitým. Bez výraznějších prvků degradace a ruderalizace.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování druhově pestrého přirozeného lemového společenstva .</p>	<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Vyzkoušet vynechání sezony na cca ¼ až 1/5 plochy, následně vyhodnotit dopad. V letním období kontrola, případná lokální sanace ohnisek ruderalizace, či ruční vytrhání nežádoucích druhů</p>	1	IX.	1r
1c	0,0080	<p>Charakter plochy: Horní polovina svahu ve středu lokality (nad řešetlakovým keřem), podobné jako navazující 1c, tedy vcelku zachovalý, jen mírně degradující porost s bezkolencem a psinečkem obecným - charakter střídavě vlhké louky, ostrůvkovitě s prvky acidofilních trávníků, výraznější je podíl lemových druhů - zejm. hojný jetel prostřední, častá je srpice barvířská.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování druhově pestrého lučního porostu přirozeně zachovaného spol. vlhké bezkolencové louky s přechody do dalších typů s populací hvozdíku pyšného a dalších druhů. Zamezení ruderalizaci a degradačním procesům, např. expanzí ovsíku vyvýšeného.</p>	<p>kosení - typ 2 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Každoročně při letní seči kontrola, v případě zvýšené ruderalizace realizovat častěji, případně lokální likvidace ostrůvků ruderalizace, či ruční vytrhání rostlin pcháče osetu n. jiných druhů. Naopak při dobrém stavu kosit v létě i méně často</p>	1	VI.	4r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Vyzkoušet vynechání sezony na cca ¼ až 1/5 plochy, následně vyhodnotit dopad.</p>	1	IX.	1r
1d	0,0161	<p>Charakter plochy: Zamokřené úpatí svahu s glejovými půdami, přechod z vlhkých luk ve svahu do mokřadních porostů v přilehlé depresi na okraji nivy. Lem je spíše nepravidelně kosen. Převládá charakter mokré louky, místy značně zvýšená ruderalizace. Populace kosatce sibiřského v několika trsech.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování, resp. prohloubení diverzity lučního porostu spol. mokré louky s populací kosatce sibiřského. Snížení stávající ruderalizace a omezení degradačních procesů.</p>	<p>kosení - typ 3 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, realizovat jen do ústupu ruderalizace, poté event. přejít na extenzivnější management 2. Vynechávat partie s trsy kosatce sibiřského.</p>	1	VI.	1r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty z ruderalních partií mimo lokalitu, zvláště pokosit kosatce, jsou-li suché, rozhodit po ploše, zapravit do drnu</p>	1	IX.	1r

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch-pokrač.

Ozn. dílčí plochy	Výměra (ha)	Charakter plochy Dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost	Termín provedení	Interval provádění
1e	0,0332	<p>Charakter plochy: Vlhká partie louky převážně v horní části svahu v jižní části plochy 1, periodicky zamokřovaná odtokem z nadlehlých svahů. Druhově poměrně pestrý porost spol. střídavě vlhké louky s hojným bezkolencem modrým, objevuje se hvozdík pyšný, hojný je svízel severní. Vlivem přítoku vody z pozemků bývalý polí poněkud zvýšená ruderalizace, projevující se zejména expanzí pcháče osetu.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování a prohloubení druhové diverzity pestrého lučního porostu přirozeně zachovaného spol. vlhké bezkolencové louky s populací hvozdíku pyšného a dalších druhů. Zamezení ruderalizaci a degradačním procesům, např. expanzí pcháče osetu.</p>	<p>kosení - typ 2 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Každoročně při letní seči kontrola, v případě silné ruderalizace realizovat typ 3, případně lokální likvidace ostrůvků ruderalizace, či ruční vytrhání rostlin pcháče osetu n. jiných</p>	1	VI.	3-4r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů.</p>	1	IX.	1r
1f	0,0265	<p>Charakter plochy: Vlhká partie louky převážně ve střední části svahu v jižní části plochy 1, periodicky zamokřovaná odtokem z nadlehlých svahů. Mírně degradovaný, ale stále dosti pestrý, cenný porost spol. střídavě vlhké až mokré louky s hojnou válečnou prápořitou, bezkolencem modrým, mozaikovitě i ostřicí třeslicovitou. Hojně bukvice lékařské, svízel severní, srpice barvířská, mírná ruderalizace.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zvýšení druhové diverzity lučního porostu ochuzeného spol. vlhké bezkolencové louky. Zamezení ruderalizaci, omezení degradačních procesů a převládnutí konkurenčně silných druhů tvořících chudé fytoceenózy (aktuálně válečka prápořítá, ostřice třeslicovitá, potencionálně i bezkolence)</p>	<p>kosení - typ 2 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů. Každoročně při letní seči kontrola, v případě silné ruderalizace realizovat typ 3, případně lokální likvidace ostrůvků ruderalizace, či ruční vytrhání rostlin pcháče osetu n. jiných. Při silnější degradaci přejít až na typ 3, naopak při zvýšení diverzity aplikovat méně často</p>	1	VI.	2r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, sušení na pokose po předchozím odstranění event. zrajících pcháčů.</p>	1	IX.	1r
1g	0,0239	<p>Charakter plochy: Degradované partie porostu ve vlhké dolní části svahu na jihozápadním okraji luční plochy. Druhově chudý porost vlhké louky s převládajícím ovsíkem a srhou laločnatou, zvýšená ruderalizace.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Obnova druhově pestrého lučního porostu, omezení ruderalizace a degradace.</p>	<p>kosení - typ 3 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, realizovat do ústupu ruderalizace, poté event. přejít na extenzivnější management 2</p>	1	VI.	1r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, občasné sušení sena z plochy 1a,c, event. rozhodit odrolky</p>	1	IX.	1r
1h	0,0138	<p>Charakter plochy: Značně degradovaný porost společenstva vlhké louky ve střední části svahu (cca mezi řešetlakovým keřem a soliterním dubem) se silnou expanzí třtiny křovištní.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Obnova druhově pestrého lučního porostu, omezení ruderalizace a degradace, sanace ohniska šíření třtiny křovištní.</p>	<p>kosení - typ 3 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, důsledně zamezit šíření třtiny, likvidovat i případná ohniska v okolí, realizovat do úplného ústupu třtiny, poté event. přejít na extenzivnější management 2, ale nadále sledovat</p>	1	VI.	1r
			<p>kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, občasné sušení sena z plochy 1a,c, event. rozhodit odrolky</p>	1	IX.	1r

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území podle dílčích ploch-pokrač.						
Ozn. dílčí plochy	Výměra (ha)	Charakter plochy Dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost	Termín provedení	Interval provádění
1i	0,0075	Charakter plochy: Degradovaný lem podél horní hrany svahu, resp. podél východní hranice pozemku Přírodní památky. Polokulturní mezofilní luční porost s převládajícím ovsíkem, srhou laločnatou a psárkou luční, zvýšená ruderalizace. Dlouhodobý cíl péče: Obnova druhově pestrého lučního porostu, omezení ruderalizace a degradace.	kosení - typ 3 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, při snížené ruderalizaci přejít na extenzivnější management 2	1	VI.	1r
			kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, občasné sušení sena z plochy 1a,c, event. rozhodit odrolky	1	IX.	1r
1j	0,0081	Charakter plochy: Cíp lučního pozemku v horní části svahu na jižním okraji plochy 1. Porost se zbytky vegetace vlhké louky a silným ruderálním podílem s koprivou dvoudomou a srhou laločnatou. Dlouhodobý cíl péče: Obnova druhově pestrého lučního porostu, omezení ruderalizace a degradace.	kosení - typ 3 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, realizovat do ústupu ruderalizace, poté event. přejít na extenzivnější management 2	1	VI.	1r
			kosení - typ 1 kosa nebo křovinořez, odstranění a likvidace pokosené hmoty mimo lokalitu, občasné sušení sena z plochy 1a,c, event. rozhodit odrolky	1	IX.	1r
3	0,1550	Charakter plochy: Skupina křovin vrby křehké, vzrostlý vrbový nálet obsazuje mokré úpatí svahu a přilehlou zamokřenou svahovou partii podél občasného, ale často poměrně vydatného přítoku z výše ležících pozemků. Převažuje VRK, výš ve svahu se přidává BC a STH. Bylinné patro chudé, nitrofilní. Dlouhodobý cíl péče: Vývoj přirozené lužní skupiny se stromovými vrbami a dalšími lužními druhy.	údržba lužních křovin - typ 5 údržba dle směrnice, omezení zdrojů ruderalizace	2	VI. IX.	6r

* stupně naléhavosti jednotlivých zásahů, podle následujícího členění:

1. stupeň - zásah naléhavý (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany),
2. stupeň - zásah vhodný,
3. stupeň - zásah odložitelný,

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma, vč. návrhu zásahů a přehledu činností

Hranice ochranného pásma PP jsou v současnosti vyhlášeny podle hranic parcel KN a zákresu ve vyhlášovacím dokumentu. V Plánu péče je navržena dílčí úprava dle zaměření aktuálních terénních hranic PP a aktuální hranice zatravněných pozemků. Upravené OP má celkovou rozlohu 4,6312 ha.

Plochu tvoří převážně louky, kde je cílem vymezení zachovat trvalý travní porost a využít jeho vlastností ke snížení eroze, zvýšení infiltrace a působení jako pufruční zóny kolem chráněného biotopu. Optimální je extenzivní lukařský management bez obnov, hnojení, likvidace statkových odpadů, přísévání intenzivních druhů apod. směřující k vyššímu zápoji drnu, postupnému zvyšování druhové diverzity, event. výhledovému šíření přirozených společenstev mezofilních či vlhkých luk.

V části OP v prostoru nivy jsou navržena revitalizační opatření (tvorba tůní) využívající stávajících mělkých terénních depresí v trase zaniklého říčního ramene. Dále je navržena údržba mokřadních bylinných porostů lad občasným kosením směřujícím ke snížení ruderalizace a zvýšení druhové diverzity porostů.

V drobné partii lesa zahrnuté do OP (plocha 2f) se předpokládá shodný management se zbytkem lesního porostu ve vlastním chráněném území.

Do ochranného pásma je dále zařazen úzký pás na okraji zahrad evidenčně spadající do lesního pozemku. Zde bude vhodné dohodnout vyloučení činností narušujících chráněný biotop, jako je stavební činnost, významnější terénní úpravy a zpevňování ploch, skládkování zahradního odpadu, výsadba agresivních nepůvodních druhů dřevin i bylin nebo použití biocidů.

Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v OP						
Ozn. dílčí plochy	Výměra (ha)	Charakter plochy Dlouhodobý cíl péče	Doporučený zásah	Naléhavost	Termín provedení	Interval provádění
4	0,3588	<p>Charakter plochy: Zamokřená lada v mělké terénní depresi na okraji blanické nivy, mozaika s vegetací rákosin, vysokých ostríc, mokřých luk, drobných periodických tůní a ruderalních porostů. Převládá skřípina lesní, orobinec široolistý, sítna rozkladitá, chrastice rákosovitá a v okrajích kopřiva.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Obnova mokřadního biotopu v trase bývalého říčního koryta - založení tůně s přirozenými vodními a litorálními porosty</p>	<p>tvorba tůní - typ 7 vyhloubení tůně dle projekčního řešení, mimo vegetaci, minimalizovat devastace okolních ploch, přístup z nejbližšího okraje, bez tvorby deponií v lokalitě. Následně častější kosení okolních porostů do ústupu ruderalizace</p>	2	X.-III.	10r.
			<p>kosení mokřadních porostů - typ 4 občasné podzimní kosení mokřadních bylinných porostů křovinořezem, dle aktuálního stavu, dle potřeby najednou nebo lépe po částech. Kosený porost označit ve zprávě. Likvidace pokosené hmoty mimo biotop. Silně ruderalní okraje kosit častěji, dle možnosti i každoročně, v sušších obdobích spolu s okolní loukou, do ústupu ruderalizace</p>	1	IX-X	cca 3r
5	0,3237	<p>Charakter plochy: Polokulturní kosená svěží louka v nízkém zářezovém svahu podél okraje nivy v J části OP. Ochuzený, ale málo ruderalizovaný luční porost s běžnějšími druhy mezotrofních svěžích travníků. Mez podél dolního okraje s řadou starších dubů letních, chudé bylinné patro s lipnicí luční.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování a prohloubení druhové diverzity lučního společenstva, omezení ruderalizace a degradace.</p>	<p>kosení kulturních luk - typ 8 extenzivní lukařské využití, event. i v kombinaci s pastvou, bez obnov, hnojení, likvidace statkových odpadů, dosévání apod. Vhodné bude při nízkém stupni ruderalizace občasné vynechání první seče. Dle potřeby údržba dubové linie.</p>	1	VI., VII.-IX.	0,5 - 1r.
6	0,0532	<p>Charakter plochy: Zamokřená mělká deprese v pozemku trvalé kulturní nivní louky v plochém terénu nivy. Mozaiky s vegetací rákosin, sítin, mokřých luk a a eutrofních bahnitých substrátů. Převládají zejména sítna rozkladitá, orobinec široolistý, zevar vzpřímený, zblochany vodní a vzplávavý, kyprěj obecný ad.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Ochrana přirozených bylinných porostů kolem zamokřené deprese, výhledově případně vyhloubení trvalé tůně.</p>	<p>kosení mokřadních porostů - typ 4 občasné podzimní kosení mokřadních bylinných porostů křovinořezem, dle aktuálního stavu, dle potřeby najednou nebo lépe po částech. Kosený porost označit ve zprávě. Likvidace pokosené hmoty mimo biotop.</p>	2	IX-X	5r.
7	2,4053	<p>Charakter plochy: Kulturní až polokulturní, druhově chudé mezofilní až vlhké louky v plochém terénu nivy na pozemcích v rámci ochranného pásma. Kulturní porosty s převahou psárky luční a pozvolna nastupujícími druhy aluviálních luk.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování trvalé louky, postupné zvyšování druhové diverzity a zápoje drnu pomocí extenzivního lukařského managementu. Do budoucna zvážit možnosti obnovy průtoku v zaniklém říčním korytě spolu s revitalizací v lokalitě Na Poříčí.</p>	<p>kosení kulturních luk - typ 8 extenzivní lukařské využití, event. i v kombinaci s pastvou, bez obnov, hnojení, likvidace statkových odpadů, dosévání apod. Zásadní je i pravidelné kosení ruderalních lemů kolem plochy PP, při každé seči, event. i dle potřeby i ručně.</p>	1	VI., VII.-IX.	0,5 r.
8	1,2995	<p>Charakter plochy: Kulturní svěží louky v dlouhých pozvolných svazích nad lokalitou PP v JV části OP. Pozemky bývalé orné ohroženy, zdrojem eutrofizace a ruderalizace, v rámci ochranného managementu zatravněny. Porosty druhově chudé z běžnými druhy kulturních svěžích luk.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Zachování trvalé louky, postupné zvyšování druhové diverzity a zápoje drnu pomocí extenzivního lukařského managementu.</p>	<p>kosení kulturních luk - typ 8 extenzivní lukařské využití, event. i v kombinaci s pastvou, bez obnov, hnojení, likvidace statkových odpadů, dosévání apod. Zásadní je i pravidelné kosení ruderalních lemů kolem plochy PP, při každé seči, event. i dle potřeby i ručně.</p>	1	VI., VII.-IX.	0,5 r.
9	0,0978	<p>Charakter plochy: Pozemky zahrádkářské kolonie navazující na zalesněnou severní část PP. Do OP je zahrnut původně lesní pozemek, tč. využívaný jako zahrady, jejichž hranice byla patrně posunuta ke hraně zalesněného zářezového svahu. I za aktuální hranici lesa zde dochází k ukládání zahradního i komunálního odpadu i jiným devastacím.</p> <p>Dlouhodobý cíl péče: Udržení pásma v rámci stávajících zahrad bez činností ohrožujících přilehlý chráněný biotop.</p>	<p>Na pásu pozemku mezi aktuální zaměřenou hranicí lesa a hranicí přilehlých zahrad dle stávající evidence vymínit vznik minimálního OP (š. cca 3-6m) bez činností narušujících chráněný biotop: vyloučit stavební činnost, významnější terénní úpravy a zpevňování ploch, skládkování zahradního odpadu, výsadbu agresivních nepůvodních druhů dřevin i bylin, použití biocidů.</p>	1	-	-

Příloha: Mapa dílčích ploch

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Doplnit značení hranic ZCHÚ pruhovým značením umístěným na stromech a kůlech podél okraje lokality dle §13, odst. 4, Vyhl. č.395/1992 Sb. Na přístupu podél cesty od severozápadu s tabulí s malým znakem České republiky dle §13, odst.1b.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

Plocha ZCHÚ

Chráněné území je v Plánu vymezeno dle geodetického zaměření aktuální skutečné plochy biotopu. Na tuto plochu se stávající zřetelnou hranicí v terénu je potřebné vyhlásit ZCHÚ s aktualizovanou výměrou. Bylo by optimální takto vyhlášené území stabilizovat i v evidenci nemovitostí, nejlépe jako dva pozemky (louka, les). Stávající zalesněný pozemek orné (302/4) by takto byl převeden do aktuální kultury po předchozím vynětí ze ZPF.

Pro lesnické účely bude rovněž vhodné chápat území jako jednu porostní skupinu, případně skupiny 2 (druhou skupinu by tvořil mladší porost na stávající orné). Změna kategorie lesa na chráněné území, změna vymezení LT a HS dle Plánu péče.

Plocha OP ZCHÚ

V Plánu péče jsou navrženy dílčí úpravy vymezení OP přírodní památky. OP tak zahrnuje:

- luční plochy ve svazích nad lokalitou s hranicí dle bývalých pozemků PK. Plochy evidenčně oddělit a převést na trvalé louky. V evidenci zaznamenat OP chráněného území.
- luční plochy v nivě Blanice s hranicí vymezenou v Plánu dle aktuální hranice travnaté plochy. Plochy evidenčně oddělit od stávající orné a převést na trvalé louky. V evidenci zaznamenat OP chráněného území.
- Stávající luční pozemek ve svahu na J lokality. V evidenci zaznamenat OP chráněného území.
- Pás pozemku mezi aktuální zaměřenou hranicí lesa a hranicí lesa, resp. přílehlých zahrad dle stávající evidence na SV okraji PP. Zde došlo v minulosti k posunu hranice zahrad směrem do lesního porostu o cca 3-6m. Je navrženo tuto zónu již zachovat bez lesa (patrně v rámci stávajícího lesního pozemku), ale vymínit zde vznik minimálního ochranného pásma bez činností narušujících přílehlý chráněný biotop (stavby, skládkování odpadu, výsadba agresivních nepůvodních druhů dřevin i bylin, použití biocidů).

Upravené OP má celkovou rozlohu 4,6312 ha.

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Řešit střety zájmu ochrany přírody s přílehlou zahrádkářskou kolonií, kde dochází k černému skládkování. V jiném smyslu území nemá potenciál k rekreačnímu a sportovnímu využití a není tedy nutná jeho regulace.

3.6 Návrhy na vzdělávací využití území

Vzdělávací využití není vzhledem k charakteru lokality navrhováno.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum území a monitoring

Monitoring vývoje společenstev v dílčích plochách

Vzhledem k mimořádné hodnotě území a zároveň relativně křehké stabilitě biotopu bude nutné sledovat vývoj společenstev, populací ohrožených druhů, vlivu managementu i exogenních činitelů, zejména spojených s možnými dopady na přítok a eutrofizaci prostředí. Monitoringem navázat na zpracované botanické průzkumy s pravidelným vyhodnocením. Vhodné by bylo do budoucna exaktně vymezené plochy fytoecologických snímků v terénu, event. založit další monitorovací plochy dle vývoje biotopů.

4. Závěrečné údaje

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené OOP podle jednotlivých zásahů

Druh zásahu a odhad množství	Orientační náklady (Kč/rok)	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
Jednorázové a časově omezené zásahy		
tvorba tůní (1000 m ³) projekce a průzkum, zemní práce	-----	450 000,-
sanace černých skládek v lesním porostu	-----	40 000
C e l k e m (Kč)	-----	490 000,-
Opakované zásahy		
asanační kosení ruderalizovaných ploch (celkem 0,06 ha/rok) kosení ruční n. lehkou mechanizací, odstranění pokosené hmoty	1 100	11 000
regulační kosení luk kosení ruční n. lehkou mechanizací, sušení sena, odvoz (0,14 ha/rok) kosení ruční n. lehkou mechanizací, odvoz (0,08 ha/rok)	2 800 1 200	40 000
kosení rákosin a ostříc (celkem 0,1 ha/rok) kosení lehkou mechanizací, odstranění pokosené hmoty	2 200	22 000
údržba zeleně vrbových a mezofilních křovin (cca 0,04ha/rok)	2 000	20 000
monitoring vývoje společenstev (1x za 2 roky)	3 000	30 000
dle potřeby probírky, požezávky, výběrové zásahy v lesním porostu	2 000	20 000
C e l k e m (Kč)	14 300	433 000

4.2 Použité podklady a zdroje informací

Podklady:

Nařízení OkÚ ve Strakonících č.6/96 o zřízení PP Bavorovská stráň z 5.3.1996

Rezervační kniha PP Bavorovská stráň, uložena na odb. ochrany přírody krajského úřadu Jč kraje:

Inventarizační průzkum a návrh opatření plánu péče pro záměr vyhlášení ZCHÚ Bavorovská stráň, Orchis,1994

Zprávy o managementu 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2005,2006

Inventarizační průzkum PP Bavorovská stráň, Aleš Friedrich, 2006

Přírodní památka Bavorovská stráň - geodetická dokumentace, Gefos, a.s., 2006

Literatura a metodiky:

Albrecht, J. a kol. Českokobudějovicko, Chráněná území ČR VIII., AOPK, 2003

Culek M. a kol. (1996) Biogeografické členění České republiky I., Enigma

Dostál J. (1989) Nová květena ČR 1.,2., Academia

Háková A. a kol. (2004) Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000, MŽP ČR

Chán, V. a kol. (1999) Komentovaný Červený seznam květeny jižní části Čech, Příroda

Chytrý, M. a kol. (2001) Katalog biotopů České republiky, AOPK

Chytrý, M. a kol. (2007) Vegetace ČR, Travinná a keříčková vegetace, Academia

Kopecká V. a kol. (2003) Seznam ZCHÚ ČR k 31.12.2002 - Ústřední seznam OP

Kubát K. a kol. (2002) Klíč ke květeně České republiky, Academia

Kvítek T. a kol. (1997) Udržení, zlepšení a zakládání druhově bohatých luk, Metodika VÚMaOP

Moravec J. a kol. (1995) Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení. 2. vyd., Severočs.přírodou

Neuhäslová Z. a kol. (1998) Mapa potenciální přirozené vegetace ČR, Academia

Petříček V. a kol.(1999) Péče o chráněná území I. - Nelesní společenstva, AOPK,

Petříček V. a kol.(1999) Péče o chráněná území II. - Lesní společenstva, AOPK,

Procházka F. a kol (2001) Černý a červený seznam cévnatých rostlin , Příroda 18, AOPK

Zákon č.114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny + Vyhl. č.395/1992 Sb.

4.3 Seznam mapových listů

Katastrální mapa 1:2000 - číslo mapového listu:

Prachatice 2-3/2

Státní mapa odvozená 1:5000 - číslo mapového listu:

Prachatice 2-3

Základní mapa České republiky 1:10000 - číslo mapového listu:

Vodňany 22-43-12

4.4 Seznam zjištěných druhů rostlin

V textu Plánu péče jsou uváděny rostlinné druhy českými názvy, pro orientaci je zde uveden seznam v lokalitě zjištěných druhů s latinskými názvy:

Latinský název	Český název
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč
<i>Achillea millefolium</i>	řebříček obecný
<i>Achillea ptarmica</i>	řebříček bertram
<i>Adoxa moschatellina</i>	pižmovka obecná
<i>Aegopodium podagraria</i>	bršlice koží noha
<i>Aethusa cynapium</i>	tetlucha koží pysk
<i>Agrostis capillaris</i>	psineček obecný
<i>Agrostis stolonifera</i>	psineček výběžkatý
<i>Ajuga reptans</i>	zběhovcov plazivý
<i>Alchemilla vulgaris</i>	kontryhel obecný
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	žabník jitrocelový
<i>Alium oleraceum</i>	česnek planý
<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá
<i>Alopecurus aequalis</i>	psárka plavá
<i>Alopecurus pratensis</i>	psárka luční
<i>Anemone nemorosa</i>	sasanka hajní
<i>Angelica sylvestris</i>	děhel lesní
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tomka vonná
<i>Anthriscus sylvestris</i>	kerblík lesní
<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený
<i>Avenula pubescens</i>	ovsík pyřitý
<i>Betonica officinalis</i>	bukvice lékařská
<i>Betula pendula</i>	bříza bradavičnatá
<i>Brachypodium pinnatum</i>	válečka prápořitá
<i>Briza media</i>	třeslice prostřední
<i>Callitriche verna</i>	hvězdoš jarní
<i>Campanula patula</i>	zvonek rozkladitý
<i>Campanula persicifolia</i>	zvonek broskvolistý
<i>Campanula rotundifolia</i>	zvonek okrouhlostý
<i>Campanula trachelium</i>	zvonek kopřivolistý
<i>Cardamine pratensis</i>	řeřišnice luční
<i>Carex brizoides</i>	ostřice třeslicovitá
<i>Carex caryophyllea</i>	ostřice jarní
<i>Carex hirta</i>	ostřice srstnatá
<i>Carex leporina</i>	ostřice zaječí
<i>Carex muricata</i>	ostřice měkkostenná
<i>Carex umbrosa (C3) ?????</i>	ostřice stinná
<i>Centaurea jacea</i>	chrpa luční
<i>Cerastium arvense</i>	rožec rolní
<i>Cerastium vulgare</i>	rožec obecný
<i>Cerasus avium</i>	třešeň ptačí
<i>Chelidonium majus</i>	vlaštovičník větší
<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>	kopretina bílá
<i>Cirsium arvense</i>	pcháč oset
<i>Cirsium palustre</i>	pcháč bahenní
<i>Corydalis intermedia (C4)</i>	dymnivka bobovitá
<i>Corylus avellana</i>	líška obecná
<i>Crataegus oxyacantha</i>	hloh obecný
<i>Cuscuta epithimum</i>	kokotice povázka
<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá
<i>Dactylis polygama</i>	srha hajní
<i>Deschampsia caespitosa</i>	metlice trsnatá
<i>Dianthus deltooides</i>	hvozdík kropenatý
<i>Dianthus superbus (C2)</i>	hvozdík pyšný
<i>Elytrigia repens</i>	pýr plazivý
<i>Equisetum arvense</i>	přeslička rolní
<i>Equisetum palustre</i>	přeslička bahenní

<i>Epilobium roseum</i>	vrbka růžová
<i>Erophyla verna</i>	osívka jarní
<i>Euonymus europaea</i>	brslen evropský
<i>Festuca ovina</i>	košťava ovčí
<i>Festuca pratensis</i>	košťava luční
<i>Festuca rubra</i>	košťava červená
<i>Ficaria verna</i>	orsej jarní
<i>Filipendula ulmaria</i>	tužebník jilmový
<i>Fragaria vesca</i>	jahodník obecný
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý
<i>Gagea lutea</i>	křivavec žlutý
<i>Galeopsis pubescens</i>	konopice pyřitá
<i>Galeopsis speciosa</i>	konopice velkokvětá
<i>Galeopsis tetrahit</i>	konopice polní
<i>Galium album</i>	svízeľ bílý
<i>Galium aparine</i>	svízeľ přítula
<i>Galium boreale (C4)</i>	svízeľ severní
<i>Galium mollugo</i>	svízeľ povázka
<i>Galium verum</i>	svízeľ širšířťový
<i>Genista tinctoria</i>	kručinka barvířská
<i>Geranium robertianum</i>	kakost smrdutý
<i>Geum urbanum</i>	kuklík městský
<i>Glechoma hederacea</i>	popenec břečťanolistý
<i>Glyceria aquatica</i>	zblochan vodní
<i>Glyceria fluitans</i>	zblochan vzplývavý
<i>Grossularia uva-crispa</i>	srstka obecná
<i>Helianthemum nummularium</i>	devaterník penízťkovitý
<i>Heracleum sphondylium</i>	bolševník obecný
<i>Hieracium pilosella</i>	jestřábňík chlupáček
<i>Hieracium sabaudum</i>	jestřábňík savojský
<i>Holcus lanatus</i>	medyněk vlnatý
<i>Holcus mollis</i>	medyněk měkký
<i>Hyacinthus orientalis</i>	hyacint východní
<i>Hypericum perforatum</i>	třezalka tečťkováňá
<i>Impatiens noli-tangere</i>	netýťkavka nedůťťklivá
<i>Impatiens parviflora</i>	netýťkavka malokvětá
<i>Iris sibirica (C2, §2)</i>	kosatec sibiřský
<i>Juncus articulatus</i>	sítina článťkováňá
<i>Juncus bulbosus</i>	sítina cibulťkatá
<i>Juncus effusus</i>	sítina rozkladitá
<i>Knautia arvensis</i>	chrastavec rolní
<i>Knautia drymeia (C3)</i>	chrastavec lesní
<i>Koeleria pyramidata</i>	směľek jehľancový
<i>Lamium maculatum</i>	hluchavka skvřnitá
<i>Lapsana communis</i>	kapustka obecná
<i>Laserpitium pruthenicum (C2, §2)</i>	hľadýš pruský
<i>Lathyrus pratensis</i>	hrachor luční
<i>Lemna minor</i>	okřehťek menší
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný
<i>Lotus corniculatus</i>	šťirovník růžťkatý
<i>Luzula campestris</i>	bika ľadňí
<i>Luzula nemorosa</i>	bika hajňí
<i>Lychnis flos-cuculi</i>	kohoutek luční
<i>Lycopus europaeus</i>	karbinceľ evropský
<i>Lysimachia vulgaris</i>	vrbina obecná
<i>Lythrum salicaria</i>	kyprej obecný
<i>Malachium aquaticum</i>	křehťkýš vodňí
<i>Melampyrum nemorosum</i>	černýš hajňí

Melampyrum pratense	černýš luční
Melandrium rubrum	knotovka červená
Mentha aquatica	máta vodní
Mentha arvensis	máta rolní
Mercurialis perennis	bažanka vytrvalá
Moehringia trinervia	mateřka trojžilná
Molinia caerulea	bezkoleneček modrý
Myosotis palustris	pomněnka bahenní
Myosotis ramosissima	pomněnka chlumní
Myosotis stricta	pomněnka drobnokvětá
Narcissus pseudonarcissus	narcis žlutý
Omphalodes scorpioides (C4)	pupkovec poléhavý
Padus racemosa	střemcha hroznovitá
Peplis portula	kalužník šruchový
Persicaria lapathifolia	rdesno blešník
Phalaris arundinacea	chrastice rákosovitá
Phleum pratense	bojíněk luční
Phyteuma nigrum (C3)	zvonečník černý
Pimpinella major	bedrník větší
Pimpinella saxifraga	bedrník obecný
Plantago lanceolata	jitrocel kopinatý
Poa nemoralis	lipnice hajní
Poa pratensis	lipnice luční
Poa trivialis	lipnice obecná
Polygonatum multiflorum	kokořík mnohokvětý
Populus tremula	topol osika
Potentilla erecta	mochna nátržník
Prunus spinosa	trnka obecná
Pulmonaria obscura	plicník tmavý
Pyrus pyraeaster (C4)	hrušeň polnička
Quercus robur	dub letní
Ranunculus acris	pryskyřník prudký
Ranunculus auricomus	pryskyřník zlatožlutý
Ranunculus flammula	pryskyřník plamének
Ranunculus repens	pryskyřník plazivý
Rhamnus cathartica	řešetlák počistlivý
Rosa canina	růže šípková
Rumex acetosa	šťovík luční
Rumex crispus	šťovík kadeřavý
Rumex obtusifolius	šťovík tupolistý
Salix caprea	vrba jíva
Salix fragilis	vrba křehká
Salix rosmarinifolia (C3)	vrba rozmarýnolistá
Sambucus nigra	bez černý
Sanguisorba officinalis	krvavec toten
Saxifraga granulata	lomikámen zrnatý

Scilla siberica	ladoňka sibiřská
Scirpus sylvaticus	skřípina lesní
Scorzonera humilis (C3)	hadí mord nízký
Scrophularia nodosa	krtčičník hlíznatý
Scutellaria galericulata	šišák vroubkovaný
Selinum carvifolia	olešník kmínolistý
Serratula tinctoria (C4)	srpice barvířská
Silene nutans	silinka níci
Sparganium erectum	zevar vzpřímený
Stachys palustris	čistec bahenní
Stellaria graminea	ptačinec trávolistý
Stellaria holostea	ptačinec velkokvětý
Stellaria media	ptačinec žabinec
Stellaria nemorum	ptačinec hajní horský
Symphytum officinale	kostival lékařský
Symphytum tuberosum	kostival hlíznatý
Taraxacum officinale	smetanka lékařská
Thymus pulegioides	mateřídouška vejčitá
Tilia cordata	lípa srdčitá
Trifolium hybridum	jetel zvrhlý
Trifolium medium	jetel prostřední
Trifolium montanum	jetel chlumní
Trifolium repens	jetel plazivý
Trisetum flavescens	trojštět žlutavý
Tulipa ssp.	tulipán
Tulipa sylvestris	tulipán lesní
Turritis glabra	strmobýl lysý
Typha latifolia	orobinec širolistý
Urtica dioica	kopřiva dvoudomá
Veronica beccabunga	rozrazil potoční
Veronica chamaedrys	rozrazil rezekvítek
Veronica scutellata (C4)	rozrazil štítnatý
Verbascum nigrum	divizna černá
Veronica sublobata	rozrazil laločnatý
Vicia cracca	vikev ptačí
Viola arvensis	violka rolní
Viola canina	violka psí
Viola sylvatica	violka lesní
Viscaria vulgaris	smolnička obecná

4.5 Plán péče zpracoval

zpracovatel: Aleš Friedrich
adresa: Vitošská 5, 143 00 Praha 4 - Modřany
e-mai: ales.friedrich@seznam.cz
tel.: 603 297 343
termín: 2006